

ZOEFBUUKSKE

LANGENBOOM

DECEMBER 2010

COLOFON

Redactie

Catheleine Verstraten
Schriever

T: (06) 51 05 81 42
E: catheleine@gmail.com

Marie-José Thijssen
Schriever / Eindredactie

T: (0486) 43 22 80
E: mariejosethijssen@home.nl

Rinie van de Kolk
Schriever

T: (0485) 45 11 78
E: thijko2@hotmail.com

Thom van Donselaar
Free-Lans-Schriever

T: (024) 645 25 70
E: jutho.v.donselaar@tele2.nl

Toine van der Ven
Webmaster en schriever
Foto's sturen naar:

T: (0485) 45 38 38
E: twocky@hotmail.com
E: zoeflangenboom@gmail.com

Jan Derks
Schriever

T: (06) 23 11 92 45

Het bestuurszegje

2010 is opnieuw een jaar waarin veel is gebeurd. En wederom voor veel mensen een heftig jaar.

De bright site: voor Zoef betekent het o.a. een totaal nieuwe website met alles hot en actueel. De buukskes zijn inmiddels online te vinden. Alle aankondigingen van activiteiten en natuurlijk de foto's toegankelijk. Het werkt goed en snel! Dank aan Toine.

En natuurlijk het 15 jarig bestaan van Zoef. Want sinds november 2010 bestaat Zoef 15 jaar. Zoef is in het najaar van 1995 opgericht. Hier gaan we het komende jaar aandacht aan besteden.

We wensen jullie allemaal een heel goed motorjaar in 2011!

Het bestuur

© 2010

© 2010

Kwats veuraf

Dit jaar heeft de redactie (en zoef trouwens ook) afscheid genomen van Hayley. Daarnaast heeft Marie-José aangegeven te stoppen met de (eind-)redactie van Zoef. We zijn daarom op zoek naar mensen die de redactie van Zoef willen versterken. We komen één keer per jaar met een boekje uit. En we trachten van alle activiteiten een verhaal te schrijven. Wie o wie voelt zich geroepen om ons te versterken!!!??? Weest welkom. Voor één van deze mensen ligt waarschijnlijk een leuke klus te wachten. Er is nl. iemand nodig die het buukske in mekaar zet (digitaal). We zullen je het aankomende jaar vragen of je d'r bij komt!!!!

Voor slappe klets is het verder wijt zuuken. We laten het daarom maar bij een fotoku ☺

De redactie

t'is toch zeker Sinterklaas niet!!!!!!!!!!!!

© 2010

Vrijwilligersavond ~ 19 december 2009

De vrijwilligersavond is een feestje waar ik altijd erg naar uit kijk. Alsof we in december nix te doen hebben met al die verjaardagen en feestdagen. En toch... ik kijk uit naar dit feestje. Van origine is het begonnen om de vrijwilligers te bedanken voor hun bijdrages door het jaar heen. Als je die middag komt helpen om de vrijwilligersavond in te richten, aan te kleden, enz. Dan ben je natuurlijk zelf onmiddellijk vrijwilliger en welkom op deze avond. Maar wellicht dat we het aankomend jaar anders gaan aanpakken!

Meestal zitten we in de schuur/bedrijfshal van Alex T. Heerlijk op loopafstand vanaf ons. Toch ben ik dit jaar met de auto gegaan. Dan kon ik Toine v.d. V. Ophalen. Die kon al weer fietsen met zijn krukken... maar het was deze avond zo'n nu zoi op de weg met sneeuw en zo... dat ie dat niet aan durfde. Gelukkig was ik 's middags daar en zag het gezicht van Toine. Ik ga nie, ik kan nie gaan en ik zuuk nie alweer iemand als chauffeur te

bellen. Ik zeg 'hey man, nie zo moeilijk doen'. As ge niemand hèt dan kom ik oe wel halen. En zo gezegd zo gedaan.

Het was al gezellig druk toen we binnenkwamen. En als ik het toch op een zuupen zet, kan ik de auto laten staan. Toine zou kijken met wie hij mee terug zou rijden. Daar is nog veel gedoe over geweest. Hij heeft diverse aanbodjes gekregen, daar heeft iedereen zich dan weer uitgebreid mee bemoeid. Echt helemaal uniek. En uiteindelijk is hij met Caat en Frans naar huis gegaan. Heerlijk toch! Alles weer geregeld.

Ik heb die avond zo gruwelijk staan kletsen en slap ouwehoeren, ik had de volgende morgen nog pijn in mijn kaken van het lachen. O.a. met de (toen nog) nieuwe vriendin van Marc Leijnaerts: Jolanda. Die had ik die middag voor het eerst bij de Spar ontmoet. Ikke de stoute schoenen aangetrokken en gevraagd: ben jij toevallig? Zij verbazing en vraagt wie ik ben. Nou dat was meteen lachen vanaf seconde 1. En 's avonds heb ik dan ook nog veel met haar en Lada gelachen. Jolanda kon niet ophouden met vertellen wat een geweldige man Marc wel niet was. Ikke iedere keer proberen het gesprek op een ander onderwerp te brengen... maar dat lukte niet echt. Ach ja, zucht, ook bij hun wordt die roze wolk vanzelf wat minder.

Ook de foto's zijn de moeite waard. Ik heb daarom een paar foto's bij mekaar gezocht. En ook online kun je het zelf even bekijken.

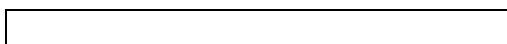
De Klein jongen, waar gaat het over.

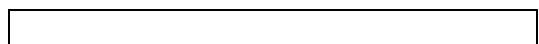
Gotsgloeiend wa kan ik vuurschieten ☺

En gelachen dat we hebben!!!!

© 2010

Ledenvergadering ~ 14 januari 2010

De voorzitter opent de vergadering en stelt het bestuur voor.

De vergadering was zo voorbij waarna er tijd was voor een pilsje, een hapje en een filmpje. Bij de film heb ik de nieuwe leden proberen te laten schrikken ☺ Er kwam wat onzin voorbij vanuit Engeland.... Mensen op een motor met een verkeerspilon in het bouwvakkers decolleté of nog net iets lager. Blote mannen achter een piano die voortgetrokken werd door een motor en zo nog meer van die gekke dingen. Zeg ik tegen onze nieuwe aanwinsten 'kiek maar us goed, dan witte wa oe te doen stut bij ut zoeftreffen'. Omdat andere zoefers moesten lachen viel ik al snel door de mand. En nu maar hopen dat ze d'r bij het treffen gewoon zijn.

Zo is de avond vol gekomen met wat slappe klets en een potje bier. En op naar een zonnige zomer. Zodat we veel kilometers kunnen maken.

Voor verslag,
Marie-José

© 2010

Uitvaart Maarten Verwijst ~ 23 februari 2010

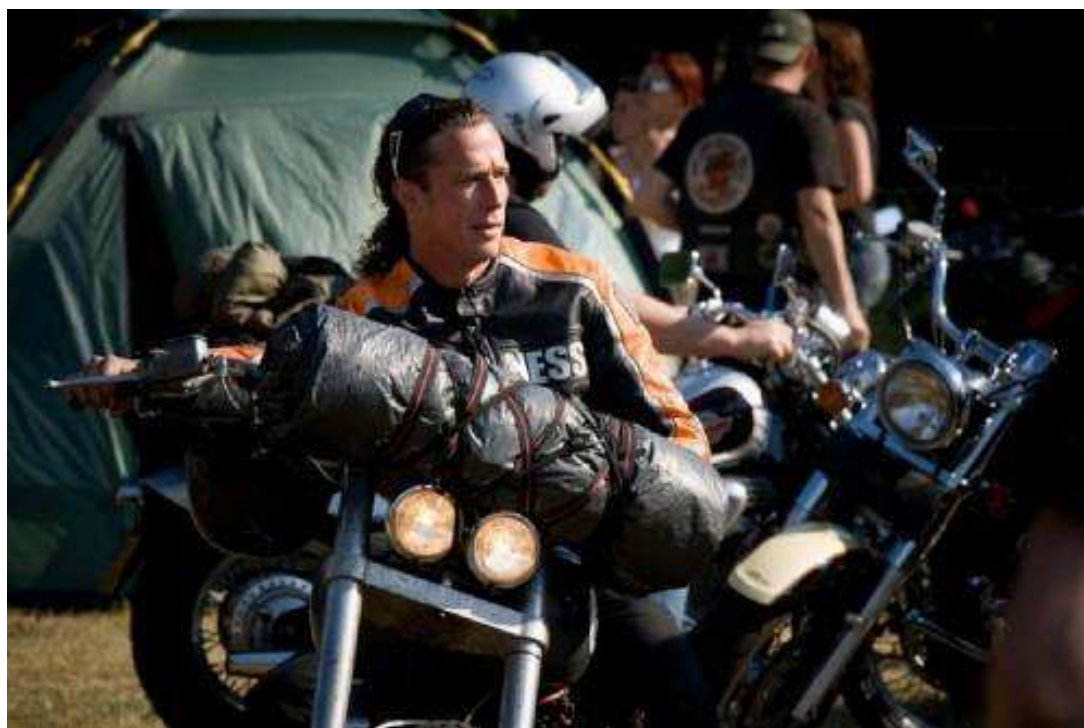

foto Zoefreffen 2009

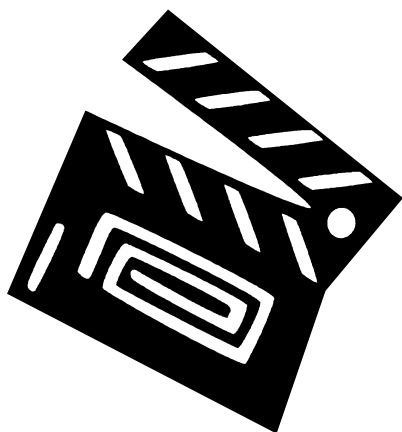
Op deze datum hebben we met diverse Zoefleden afscheid genomen van Maarten. Maarten was een graag geziene gast bij velen van ons, vandaar dat we hier nog even een bij stil willen staan.

stoet richting De Vrije Teugel

© 2010

Filmavond ~ 24 februari 2010

Altijd gezellig de Zoef filmavond. Leuk om te zien hoe de heren er weer een mooi filmpke van hebben weten te knutselen. Jongens BEDANKT! Jammer dat morgenvroeg de wekker weer zo vroeg gaat. Maar ja, daar nu nog maar even niet aan denken.

Vanaf half negen komt het binnengedruppelt bij d'n Bens. Slap ouwehoeren tot de film begint en maar weer us kieken wat er het afgelopen jaar allemaal is gebeurd. Altijd goed voor gezelligheid en een grote lach.

Iedereen
maar weer eens kei bedankt voor de
gezelligheid. En... let op de video's en de
foto's stellen!! Voor je het weet ben jij
volgend jaar in de film te zien.

© 2010

Presentatie van Sjaak Lucassen ~ 12 maart 2010

De wereld rond op een R1

Dit was een avond waar ik echt zin in had, en met mij velen meer want de zaal bij Den Bens was goed gevuld. In het begin werd Sjaak zijn mishandelde Yamaha R1 van alle kanten goed bekeken. En ja iedereen was het er over eens dat het deze motor wel was aan te zien dat er zoveel kilometers mee waren gemaakt. Even na achten begon Sjaak met zijn presentatie en het boeide vanaf het begin. Het gaat natuurlijk te ver om uit te leggen hoe hij precies is gereden en via welke landen want zo groot is mijn eigen harde schijf niet. Maar iedereen vond de vele foto's en beeldmateriaal mooi om te zien.

Je ziet op een gegeven moment een zoutvlakte met op de achtergrond het geluid van een naderende motor, die vervolgens net langs de camera met hoge snelheid voorbij blaast. De vol bepakte R1 dus. Volgens Sjaak had het harder gekund maar het uitlaatspruitstuk was door de vele aanvaringen met stenen een heel eind dicht geslagen. Waarvan je later dan weer een reparatie ziet bij een plaatselijke lasser ergens in de bushbush. Het verhaal op het circuit waar Sjaak was uitgenodigd en te horen kreeg van een coureur dat zijn motor hier

niet geschikt voor was met die grote koffer. De foto's bewezen het tegendeel en laten zien

dat de betreffende coureur dat toch zwaar onderschatte toen Sjaak hem inhaalde. Ook was er te zien dat als er geen wegen zijn een R1 met aangepaste bandenspanning er toch echt wel doorheen kan komen. Ook de Sahara is dan te doen op een R1. Verder kan een R1 bijna voor een duikboot doorgaan, hij kan tenminste tot voorbij zijn assen onder water voordat hij er mee stopt. En slaat hij dan af en is hij door de plaatselijke bevolking er

uit geholpen dan start hij toch maar weer en spuit hij zelf mooi zijn uitlaat leeg. Ook hebben we met zijn allen geleerd dat banden veeel langer mee gaan dan wij denken, gewoon een lapje aan de binnenkant er in plakken en doorrijden tot aan het canvas. We weten nu ook dat we een simpel dingetje bij ons boordgereedschap missen. Namelijk een dood eenvoudige parker, deze zijn volgens Sjaak ideaal om een gaatje in je band te dichten en bv als thuiskomer te dienen. Ook vertelde hij hoe je onderweg de benzine kwaliteit kunt testen. Verder schuwde hij een stukkie wandelen niet om e.e.a. te bezichtigen, al duurt dat 4 dagen om er te komen. Rivieren werden overgestoken in een uitgeholde boomstam en in zijn favoriete land, Rusland verzorgde het leger dat hij 3 rivieren overkwam doormiddel van een rupsvoertuig inclusief wodka zuipende chauffeur. De motor kende onderweg ook nog een probleem met de radiator, deze werd namelijk erg heet door de modder die hier op kwam. Deze schoonhouden was een hele klus en uiteindelijk ging hierdoor ook een keerring stuk waarop hij een aantal weken moest wachten. Nu de motor in de zaal stond had deze weer het zelfde gebrek (mag het na 250.000Km?) en lekte hierdoor af en toe een drup olie. Natuurlijk kwam hierop een opmerking uit de zaal: "net une Harley". Ook brak een keer de ophanging uit zijn frame van de schokdemper, hiervoor moest de motor een heel eind uit elkaar om hem te lassen en te verstevigen. De presentatie werd gehouden in 3 etappes met telkens een rook/plaspauze er tussen. In de pauze en na afloop kon je dan nog shirtjes, petjes, patches en nog meer merchandise spullen kopen. Mooie spullen waarvan Sjaak dan ook nog een filmpje had hoe deze shirts gestikt werden. Dat Sjaak internationale bekendheid geniet werd duidelijk in Monaco. Daar werd hij aangesproken en uitgenodigd door Patrick v.d. Goorbergh, Sjaak herkende hem in eerste instantie niet. Sjaak is op zijn wereldreis van meer dan 5 jaar vaak geholpen door de plaatselijke bevolking al dan niet betaald. Maar voor het overgrote merendeel moest hij al zijn problemen die hij onderweg tegenkwam zelf oplossen. Alleen al die hele papierenhandel om bepaalde grenzen te kunnen passeren heeft heel wat voeten in de aarde. De hele presentatie was boeiend tot het eind. Volgend jaar wil hij de Noordpool per motor afleggen, met een slee er achter aan met daarop onder andere een vast onderkomen om te kunnen overnachten. Als Sjaak deze trip voltooid heeft en hierover een presentatie gaat verzorgen ben ik zeker van de partij.

Toine

Wil je een filmpje zien? Check it yourself op YouTube:
<http://www.youtube.com/watch?v=8N1g-e8dCY>

© 2010

Veringavond ~ 6 april 2010

Een aantal ZOEFleden hadden besloten om ergens in mei te gaan racen op het circuit van Zolder (zie verderop voor het verslag). Al snel hoorde je zaken als “dan moet ik er nog effe nieuwe banden op gooien” of “dan laat ik mijn remmen nog effe nakijken”. Héél verstandig, maar er is nog iets belangrijk... de vering!

In overleg met René Franken is Eric Goossens benaderd. Hij wilde graag een avondje komen vertellen over vering en dan niet alleen voor de racers, maar voor alle ZOEF motorrijders.

Dinsdagavond 6 april was het zover en 15 ZOEF leden waren naar de werkplaats van RF Motorservice gekomen om het verhaal van Eric aan te horen. En laat die jongen maar gaan... hij vertelt met passie en gedrevenheid over motorvering en ook nog op een manier dat ik het zelfs begrijp (dus extra complimenten voor Eric).

Van de ene vraag doken we naar de andere! Dan had hij weer een anekdote van een situatie waarvoor hij gewerkt heeft... en dat is op wereldkampioenniveau voor race, off-road en autosport.

Per saldo gaf hij de essentie aan dat onderhoud op vering in principe net zo belangrijk is als onderhoud op banden en remmen. Alles moet gewoon goed in orde zijn!

Voorbeeld; er wordt stikstof gebruikt in de vering die naar een jaar of 5 toch echt zijn kwaliteit aan het inleveren is. Dan is ‘servicing’ van de vering aan te bevelen.

De praktijk leert dat de veringslijtage zich dermate langzaam opbouwt, dat je er mee leert leven; je weet niet beter... totdat de vering weer in perfecte staat verkeert... dan ken je je motor niet meer terug (en dit in positieve zin). Wil je meer weten? Loop 's binnen bij RF Motorservice en er kan een afspraak met Eric Goossens worden gemaakt.

Het strekt te ver om in dit verslag het hele verhaal van Eric te proppen; het was in ieder geval leerzaam en vooral gezellig. Er gingen al stemmen op om nog 's vaker bij René Franken een

avond te organiseren over motoronderhoud of iets dergelijks. Suggesties? Laat het René weten en 't kan worden geregeld.

Bij deze wil ik René en Susan bedanken voor hun gastvrijheid en voor hun goede zorgen (we zijn niks te kort gekomen) en graag tot een volgende keer.

Paul

© 2010

• Sfeervolle zalen
• Befaamde keuken
• Catering
• Bruin café
• Eigen bier

d'n BENS
Brabantse Gastvrijheid

Langenboom
(0486) 43 12 02
www.langenboom.nl

EFFE SERIEUS ①

Samenspel in de file

Bron: <http://www.motorplatform.nl/samenspelindefile.htm>

Files kosten de automobilist veel tijd. Nog meer tijd kost het wanneer motorrijders in dezelfde lange rij moeten aansluiten, of wanneer motorrijders in plaats van de motor ook voor de auto zouden kiezen. Door motorrijders ruimte en aandacht te geven, profiteert de automobilist ook. Hoe ruimte en aandacht voor motorrijders kan worden gegeven en welke spelregels daarbij voor weggebruikers gelden, is vastgelegd in een gedragscode. Als uitgangspunt geldt: door samenspel gaat het sneller en veiliger!

Om meerdere redenen heeft een motorrijder baat bij het passeren van een file van stilstaande of langzaam rijdende auto's. Eén ervan is van levensbelang: zijn veiligheid. Zonder kreukelzones, bumpers en airbags is een motorrijder die achter een rij auto's staat opgesteld zeer kwetsbaar bij kop-staart-botsingen. Daarnaast kan de koeling van mens en techniek in de knel komen.

Sinds 1991 is het niet meer verboden voor een motorrijder om langzaam tussen de file door te rijden. Omdat passeren op vele manieren mogelijk is, zijn er spelregels afgesproken over hoe een motorrijder een autofile passeert. Voordelen: u kunt beter elkaars gedrag inschatten en via 'samenspel' kunt u irritatie en ongevallen zoveel mogelijk voorkomen. Deze spelregels vormen samen een gedragscode, die door de belangrijkste organisaties op het gebied van verkeersveiligheid wordt ondersteund.

Spelregels motorrijder

Ook motorrijders moeten zich aan een aantal spelregels houden als ze een file auto's inhalen. In het algemeen moet er rekening mee worden gehouden dat motorrijders relatief slecht zichtbaar zijn voor automobilisten en dat automobilisten de snelheid van de motor slecht inschatten.

1. Gepaste snelheid

Rijd rustig tussen de file door. dat wil zeggen dat het snelheidsverschil tussen de motor en de auto die u passeert, niet meer mag zijn dan 10 km/u. Houd deze vuistregel aan bij iedere auto die u passeert. Hoge snelheidsverschillen zijn de belangrijkste bron van irritatie bij automobilisten en zorgen voor gevaarlijke schrikreacties.

2. Wees alert op onvoorzichtig gedrag

Twee belangrijke manoeuvres waarvan motorrijders hinder ondervinden, zijn:

- * bij gaten in de file: automobilisten die opeens van rijstrook wisselen
- * bij warm weer: openstaande portieren van auto's.

3. Meerdere motorrijders

Als met meerdere motoren wordt gereden, houd dan ook het hoofd koel en rij rustig achter elkaar tussen de file door. Houd onderling minstens een afstand van twee auto's aan. Kies voor dezelfde doorgang.

4. Naderen file

Bij het naderen van een file houdt u via de spiegels rekening met achterop komend verkeer dat niet tijdig snelheid vermindert. Verminder zelf geleidelijk aan de snelheid en waarschuw achterop komend verkeer met alarmlichten (of remlicht). Om verwarring bij automobilisten te voorkomen gebruikt u geen richtingaanwijzers of alarmlichten als u tussen de file doorrijdt. Bij snelwegen met meer dan twee rijstroken, kiest u positie tussen de twee meest linkse rijstroken.

5. Stoppen in de file

Als u als laatste in de file staat, gebruik dan alarmlichten of remlicht om duidelijk aan te geven dat u met uw motor achter de file staat. Soms merken automobilisten wel de file op, maar niet de motor achter de file. Houd voldoende afstand van de voorganger en probeer zo mogelijk in te voegen tussen de wachtende auto's. Daar is het veiliger.

6. Einde file

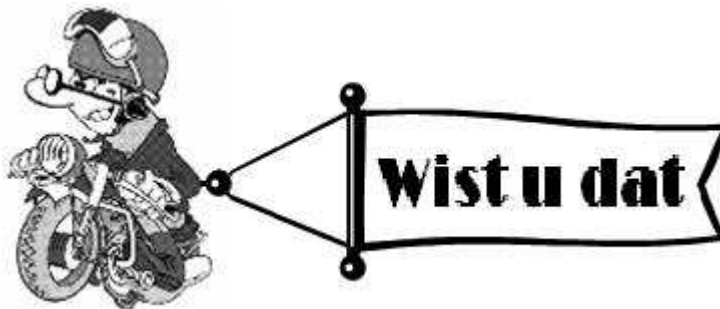
Zodra de file weer op gang komt, voeg dan in op de rijstrook tussen de auto's. Gebruik hierbij tijdig - dus voor het invoegen - de richtingaanwijzer.

Waar mag een motorrijder niet rijden?

Het passeren van de file is in principe toegestaan. Bij het inhalen moet u er wel rekening mee houden dat u geen gebruik maakt van:

- * vluchtstrook: de strook uiterst rechts van de rijbaan, bedoeld voor hulpverlening.
- * redresseerstrook: de asfaltstrook tussen de linker rijstrook en de linker vangrail; hier ligt veel vuil.
- * doelgroepstrook: weggedeelten bedoeld voor bussen, vrachtverkeer of trams.
- * verdrijvingsvlak: vlak met schuine strepen (bij overgang naar minder rijstroken).
- * puntstuk: witte wegmarkering (ook wel 'taartpunt' genoemd).

© 2010

- Thijs met de carnaval gekleed ging als een gevaarlijke zeerover.
- Het heel gevaarlijk was om daarover vragen te stellen.
- De familie Swartjes problemen heeft met klokkijken.
- Jan Derks heel gastvrij is.
- Hij zijn gasten heel vriendelijk verzoekt zijn huis te verlaten. En dat met de woorden 'ik wil naar bed'.
- Veronique nog steeds niet weet of ze geslaagd is voor theorie of praktijk.
- We dat hebben proberen uit te leggen, maar dat dit niet lukt.

© 2010

😊 ~ Onderschepte mail ~ 😊

Op enig moment was ik in staat de hand te leggen op mailwisseling van leden. Het interessante is de foto die daar bij zat 😊. Kiek zelf maor of ie goed liekt.

De mail ging als volgt:

“Hoi Mark,

Miek en Ik zijn met de carnaval naar Rome geweest, en zijn naar het Vaticaan geweest. In de Sixtijnse kapel hing dit schilderij en wij zagen daar een gelijkenis van jou in.

groetjes Marco”

M.a.w. zoek de 10 verschillen!

© 2010

De organisatie lag in handen van Paul Hendriks. De bijeenkomst was bij René Franken.

Eric Goossens was uitgenodigd om van alles over veren c.q. vering te vertellen. Eric heeft een verleden als monteur (circuit, cross, dakar en verenspecialist bij WP, enz. enz.). Hij heeft dus veel ervaring met wat je allemaal kunt bereiken door bijv. de juiste band, bandenspanning en de juiste demping op de motor. Voordat we daar bij uitkwamen eerst een technisch verhaal over hoe een schokdemper nu eigenlijk werkt.

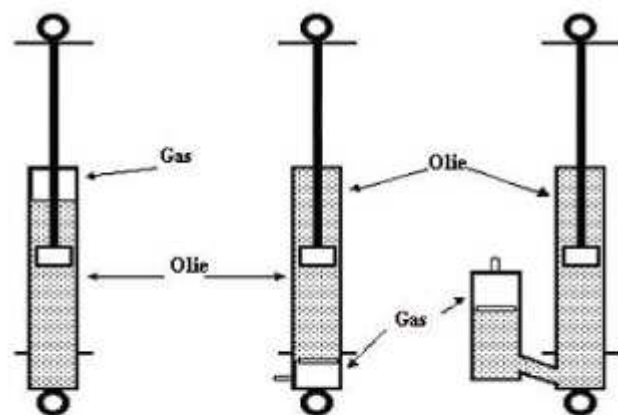

Zo rond 8 uur druppelden ze allemaal binnen (totaal 16 man en één vrouw; ikke). Een stuk of wa snelle jongens en een paar geïnteresseerden wat een ander type motor rijdt en er niet over denkt om op het circuit te rijden. Maar veren, hebben we natuurlijk allemaal. Het was dus jammer dat de opkomst niet groter was. Ook de crossers, off road rijders, toerbikes etc. hadden het reuze interessant gevonden.

De presentatie begon met een technische uitleg over hoe een schokdemper werkt. Natuurlijk hebben we het ook over de voorvork gehad. Eric had een schema getekend waarop hij van alles aanwees. En hij legde haarfijn uit hoe het zat met de olie, de stikstof en hoe het allemaal werkt. De verschillen in dempers werd ook doorgenomen. En ook werd uitgelegd dat het de moeite waard is om je dempers te reviseren. Het is een heel werkje om er uit

te halen. Sommige kunnen dat zelf en kunnen dan de demper wegbrengen, dat scheelt in de knaken.

Sommige voorvorken hebben in- en uitgaande demping links en rechts zitten, sommige vorken hebben links ingaande en rechts uitgaande demping zitten. Ja, dat is erg interessant, maar daar werd verder niet op in gegaan. Het moest niet een te technisch verhaal worden. Het was tenslotte een presentatie voor leken. Natuurlijk bedoelt voor de circuitrijders zodat zij voor 3 mei a.s. nog lekker met de instellingen van voorvorken en dempers kunnen spelen. Komt er op neer dat alles vooral afhankelijk is van gevoel. Hoe rijdt je motor en hoe voel je je daarbij. Tip is: schrijf op ducttape wat je doet. Draai eerst een alles dicht en rij een rondje, daarna alles open en rij een rondje. Pak dan

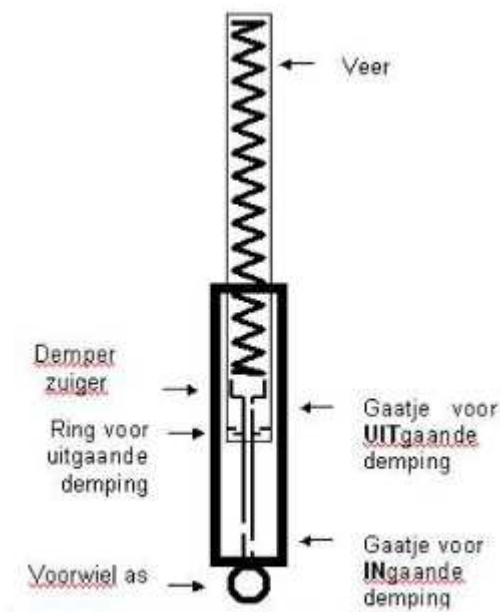

Verschillende soorten schokdempers

een middenstand en ga rijden. Paar klikjes naar links (open) en paar klikjes naar rechts (dicht). En vogel voor jezelf uit wat het lekkerste/ strakste is. Een andere tip is: kijk op internet of je een rapport kunt vinden van jou motor. Soms staan daar adviesinstellingen op voor circuit rijden. En neem die instellingen als uitgangspunt. Afhankelijk is daarbij bijv. ook je lichaamsgewicht.

Standaard staan alle motoren voor de weg ingesteld. Ga je circuit rijden, dan vraagt dit om een andere instelling. Maar voor toerbikes e.d. kan het ook belangrijk zijn je vering aan te passen aan bijv. duopassagier en/of bepakking.

Eric zijn moto: niet bang zijn en uitproberen. Wel bijhouden wat je doet, anders raak je de weg kwijt.

De opbouw van een voorvork

Een van de verhalen waar Eric mee kwam was dat hij voor een Portugese circuit coureur de veren deed. Hij was al een half jaar met de afstelling bezig... en het was nooit goed. Het lag altijd aan de veren. Een collega zegt tegen hem: 'zeg hem dat je wat gedaan hebt, en dat je het NU hebt, en doe nix en kijk wat er gebeurt'. Niet Eric zijn stiel. Dus hij even over nagedacht en uiteindelijk toch maar gedaan. Hij naar de coureur 'dit is HET, nu heb ik het voor je'. De man wint de race en de twee opvolgende races ook. Okay.... weet dus dat je mentale houding ook heel belangrijk is.

Belangrijk bij een dagje circuit is heel persoonlijk. Volgens Hans S. is dat de catering. Daar sluit ik me van harte bij aan. Voor anderen zal dat slicks en een goede afstelling van voorvork en demper

zijn. Belangrijk volgens Eric: veren, banden, bandenspanning. Tuurlijk hoort er een schoon filter op te zitten, je motor dient onderhouden te zijn. Maar nieuwe banden... hij liever voor de circuitdag dan er na. Kost wat, maar dan heb je ook wat.

Persoonlijk wil ik daarbij opmerken dat ik hoop dat jullie allemaal een hele fijne circuitdag hebben op Zolder 3 mei a.s. Maar het belangrijkste vind ik dat jullie allemaal weer heel thuiskomen. Weet je, als je niet investeert in banden en veren, rij dan ook rondjes met de toestand van je materiaal in je achterhoofd... als je in de grintbak terecht komt kost het altijd meer.

Voor verslag, Marie-José

PS: voor de allerte zoefers onder ons. Het klopt, er staan twee verslagen in over de veringavond!

[Empty box]

© 2010

[Empty box]

D'N UUTLOAT

RUBRIEK MET UITLATINGEN VAN EEN ZOEFLID

Naam	Frank van Engelen
Bijnaam	Vledermaus
Bouwjaar	1969
Wa sjouwde gij feitelijk?	Onderhoudsmonteur bij Numac
Verliefd, verloofd, getrouwd	Ik hok met Jet en ben nog steeds smoorverliefd ;-)
Huidig vehikel	Suzuki Intruder 800
Droommotor	Pfff...ik heb geen speciaal model op het oog, ben zeer tevreden met mijn Intruder eigenlijk
Rijbewijs sinds	1993 al weer
Mooiste motormoment	Dat was toen ik lid mocht worden van Zoef
Klompen of legerkistjes	Klompen uiteraard, want die kunde in geval van nood ook nog eens unne keer opstoken
Ruitjesbloes of bloemetjesgordijn	Bloemetjesgordijn, kleed een stuk slanker af en kijkt toch een stuk fleuriger, nie?
Mes in de tès of mes tussen de ribben	Mes in de tès uiteraard; doet lang nie zo'n pien en is soms ook nog verrekte hendig...
Nijmeegs Mannenkoor of Nijmeegs Jopie	Nijmeegs Jopie, want die heeft een prachtige kledinglijn!
Bossche Bol of Mills Mikske	Ik kom dan wel uit den Bosch, maar doe toch maar een Mills Mikske, want als ik die goj halen ben ik veul eerder thuis!

Roadrunner of Slootrunner	Haha, ik zie da ge me kent! Helaas, Slootrunner dus.... Tja, ik heb die bijnaam al eens een keer waargemaakt in de buurt van Helmond met Jet achterop. Gevalletje, weinig grondspeling. Maar gelukkig was het ziekenhuis kort bij.....
Geef acht of geef 'm van Jetje	Maakt niet uit; het betekent in beide gevallen dat ik moet gehoorzamen!!
Landrover of zeerover	Dan toch Landrover. Heb er onlangs eentje aangeschaft. Een Defender om precies te zijn. Kan ik mee gaan duiken en dan voel ik me ook nog af en toe een bietje unne zeerover...
Duik in bed of duik in de "Kuulen"	Duik in de Kuulen, want in bed is het dūk toch een stuk minder nat allemaal
AC/DC of de Bereboot	Nou maak je het me wel heel moeilijk. Ik ben namelijk opgegroeid met een LP van de Bereboot. Die kan ik van veur naar achter en andersom meezingen! Ik ben vooral gek van nummer 5 op kant 2: "zwaai maar met je berepoot". (Voor diegenen die het willen controleren: "de Bereboot – Maatje vertelt 2" – ©1976 – Basart Records International B.V.
220 Volt of 220 maagden	Hej ik ben elektriker wa, dus doe maar 220 Volt, 220 maagden is mij wa te veul werk op munnen ouwen dag!
Naar de klotten of naar de hoeren	Naar de hoeren dan maar, want naar de klotten gaan we vanzelf wel..
Werken tot de 69 of standje 69	"t Is allebei vermoeiend natuurlijk, maar toch standje 69. Werken zullen we straks wel tot de 80 moeten en dat zal met standje 69 lichtelijk wel niet nodig zijn....
Een nat pak of een natte muts	Doe maar een lekkere natte muts want (met duiken) heb ik een heel goej dreug pak!
Virago of Viagra	(vriendin Jet veert op uit de bank): "Nou Viagra hèt ie echt nie nodig, hij steigert nog steeds!".... (Frank kijkt enigszins ongelovig): "Och, hij kapseist ook regelmatig..... dus doe maar unne Virago, maar dan wel unnen blauwe!
Vreemde vogel of trekvogel	Trekvogel; vreemde vogels hebben we al zat bij Zoef!
Knopen of "knuppen"	Ik houd liever de touwtjes in handen, doe mij maar knopen, daar ben ik expert in (en dan vooral de "Paalsteek")
Sex of Sinterklaas	Nie moeilijk hoor, ik goa vur de sex, daar "gleuf" ik tenminste nog wel in....
Wil je nog ergens op terugkomen	Nee, ik schaam me nergens vur, dit interview is helemaal onder ede gebeurd
Wat wil je nog kwijt aan het volk	Olk, olk, olk, doe nooit een interview met Rinie van de Kolk! (Man, wan vroagen stelt die vent.....)! Ik ben verder nie zo van de motto's en de levenswijsheden, dus ik laat het hier voorlopig maar eens bij. Tot Zoef!

Openingsrit: wegverhaal ~11 april 2010

Ahaa zondagochtend een lekker zonnetje en een Zoefrit een goede reden om de motor te poetsen voor deze heugelijke dag!

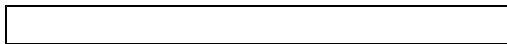
Na de frikadel grondig te hebben gepoetst werd het tijd om de varkens lerenbroek aan te trekken en de maas over te steken, om op tijd bij d'n Bens te zijn. Halverwege Langenboom werd het zonnetje al iets minder en eenmaal bij d'n bens aangekomen was het toch net iets frisser als in de beschutte achter tuin. Langzaam maar zeker werd het drukker en drukker tot zich een behoorlijke roedel motorrijders had verzameld. Na een tijdje besepte ik dat Theo er niet was, en er iemand anders de lul zou zijn om voorop te rijden. De straat vulde zich al behoorlijk met ongeduldige rijders, maar niemand pakte de kop. (behalve de racers dan, maar die rijden de route altijd 2 keer en gezien mijn tank inhoud niet zo groot is, rij ik daar liever niet mee op). 1 Jap wilde niet mee met de rit en na een kleine aanduw poging, werd het voor gezien gehouden. Na een tijdje beet een zijspan met 2 dames de kop af en prompt volgde een hele groep waaronder ook ikzelf. Al rijdend vroeg ik me af of ze net zo goed kaart konden lezen als ik en kwam al gauw tot de conclusie dat ze het zelfde talent bezaten. Het was een mooie route die via Gennep, Groesbeek, Postbank, Renkum, Heerlen en de rest van Nederland liep. Na een tijdje rijden werden we rechts gepasseerd door de plaatselijke bejaarden fietsclub, en werd het tijd om even lekker stoom af te blazen. Chris wist een paar kilometer de route en de uitlaten werden even lekker schoongeblazen om vervolgens bij de volgende kruising een peuken pauze te houden. Na een halve peuk kwam de roedel weer aangereden en na een klein beraad besloot Chris om het erop te wagen de route op zijn tank te plakken en voorop te rijden.

Zeer behoedzaam volgden we de tocht en moet zeggen het ging goed, tot er een fout op de route beschrijving stond "hier links in plaats van hier rechts". Later bleek dat we de verkeerde kant opreden en dus links, rechts was!! Of zoiets. Kortom we hebben een pokken eind gereden en had het tot op mijn balzak koud. Bij de pont, zo bleek later gaf de motor van Harry het even op en toen hij hem weer aan de praat had is hij rechtstreeks

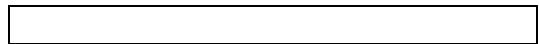
“nach house gefaren”. Na een tijdje bibberen werd van de route afgeweken en rechtstreeks naar de stop in Someren-heide gereden. Daar aangekomen reed het grootste gedeelte al weer naar huis want die waren er al een paar uur. Het was wederom weer goed verzorgd en na een broodje shoarma, die ze overigens netjes hadden bewaard door per rijder maximaal 1 broodje te eten. Helaas waren er in onze groep rijders bij, die het toch niet konden laten een extra broodje te eten (initialen BP en TvD). Hans, Lizet en Ingrid begonnen al met opruimen toen de zijspan met de 2 dames en een tuperware rijder arriveerde waarbij ik moet zeggen dat ze goed hebben volgehouden gezien de tijd en afstand die ze hadden gereden.

Mijn excuses dat ik de namen nog niet weet maar ik rijd op een Harley en dan schudden je hersens zo erg dat je veel dingen ontgaat. Na menig warm bakkie koffie vertrok de karavaan weer huiswaarts en hoewel ik met mezelf had afgesproken de hele route een keer te rijden, was ik weer zo “week” en “koud” en heb de snelweg genomen.

Groetjes Thom

© 2010

Openingsrit: offroadverhaal ~11 april 2010

Hallo Motorliefhebbers,

Tijdens een van de jaarlijkse ZOEF toertochten op 11 april jl. hebben we ook met een 8-tal off-road motoren een alternatieve route gereden. Dit jaar zoals het hoort bij de off-road met het nodige avontuur. Om jullie ook enthousiast te krijgen voor deze fantastische manier van motorrijden hierbij ons verslag van deze dag.

Na een heerlijk kopje koffie bij Bens, verzorgd door Francien, zijn we om 11.00 uur met een groep van 8 personen vertrokken. Wiel nog net op tijd om de groep compleet te maken.

De eerste 20 km ging prima, ondanks 2 motorrijders met een zwaar hoofd van de vorige avond, we noemen géén namen ... (Arjan en Pascal). Na ongeveer 20 km kwamen we een uit een zandweg en gingen we links, achter een groep wegmotoren de weg op. Ik als achterste van de groep kwam de weg op, precies voor een politiewagen. Ook mijn collega-rijders hadden de politiewagen gezien en gingen tactisch, tussen de wegmotoren door, steeds sneller rijden. Na een poging van mij om ook verder na voren te rijden, ging de sirene. Je raadt het al, ik werd aangehouden. We mochten volgens de politie niet op dat zandpad rijden. Na een korte discussie zijn de politie en ik gaan kijken. Nu begon de politie te twifelen en ging het uitzoeken. Ik mocht doorrijden en ze zouden mij op maandag terugbellen. Mijn maten waren natuurlijk al lang uit het zicht verdwenen, maar na een korte zoektocht had ik ze toch weer gevonden. We vervolgden onze tocht door de bossen en weilanden. Een prachtige tocht, mede door perfect off-road weer. Ongeveer 10 km voor de pauze reed ik een lekke acherband, dus zwabberend over de harde weg naar de pauze gereden, waar ik mijn broer heb gebeld en deze een ander wiel kwam brengen. (Service). Bij de stop, waar iedereen gezellig bij elkaar kwam, ook de wegmotoren, was een prima BBQ verzorgd met hamburgers en shoarma. Na alle gezelligheid hebben we onze tocht vervolgd.

Op een gegeven moment reden we door een weiland en kwamen we uit bij een diepe sloot voor een bos. Onze vûrste (Marco) wilde wel eens laten zien, wat hij kon. Dus hij geeft gas en wil door de sloot heen rijden, maar helaas....die hebben we met een aantal man eruit moeten tillen. Maar wij als volgers bekeken dit toch wat slimmer en kwamen via een kleine omweg zonder problemen aan de overkant. Tijd voor een pafke! Staan we net even lekker te genieten van een sigaretje, komen er een aantal eigenwijze peelrijders aan, die ons wel eens wilden laten zien, hoe zij die sloot gingen trotseren. Even lachen dus voor ons. Trouwens onze vûrste is ook een peelrijder, is dit toevallig.....?

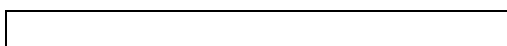
Nadat onze buikspieren weer hersteld waren van het lachen, zijn we weer verder gereden. Dat deze manier van motorrijden toch niet helemaal zonder gevaar is, hebben Pascal, Marco en Wiel ook nog maar eens bewezen. Op een gegeven moment waren wij Pascal kwijt, hij lag op kop in het bos en Wiel kon Marco nog net ontwijken na een val bij vliegbasis de peel. Gelukkig zijn we allemaal weer heelhuids bij Bens aangekomen. Daar hebben we onze verhalen van onderweg nog maar eens breed uitgemeten onder het genot van een pilske.

Al met al een super rit, van totaal 190 km, met hier en daar wat avontuur.

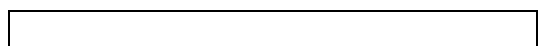
Natuurlijk ZOEF bedankt voor alles en Marco voor de mooie route.

Du Stampers,
Noud

P.s. de politie heeft mij maandag teruggebeld en kon ons niets maken. Wij hadden een prima route gereden!

© 2010

Zoek de 10 verschillen

© 2010

Zoefweekend Landgraaf ~ 23 en 24 april 2010

Vrijdag 23 april, ik ga weer eens lekker mijn verjaardagsfeestje vieren met ons clubke. Alvast even de vlaai, we gaan ten slotte naar Limburg, in de volgestouwde koelwagen proppen die al klaarstaat voor vertrek. Bij een verjaardag hoort een stukske taart, vandaar.

Dat is het minste wat ik kan doen voor mijn feestje want de rest is geregeld. En je moest eens weten hoe! Neen je komt echt niets te kort! Bij den Bens komen een voor een de medeweekenders aan. De groep is dit jaar niet zo groot, maar een wel een hele gezellige!! Buiten in het zonnetje op het terras nog snel een bakkie doen, of een balletje naar binnen werken. Daarnaklaar voor vertrek! De rit ging via een stukske Duitsland naar Landgraaf deze keer. Theo,och arm,

had niets te missen want hij had een lijmtang op zijn grote teen laten vallen. Die teen bezorgde flinke kloppingen in zijn laars en halverwege de rit zag je Theo met een laars en een schoen aan op zijn moter zitten. Straks maar flink verdoven met Bavaria theo!

Al snel waren we de bubs weer eens kwijt. Ed met zijn vriendin carmin rijden voorop. Hij heeft samen met haar echt zijn best gedaan het gepeupel bij elkaar te houden. Gelukkig heb ik een moatje met ingebouwde tomtom en vinden we altijd wel de weg. Cris heeft niets in zijn hoofd wat maar enigszins lijkt op een navi, en was aan het dolen in Landgraaf. Nadat we hem oppikten hebben we even de weg gevraagd bij de pomp, en reden we rechtstreeks naar de plaats van bestemming. De rest was al bezig hun tentjes aan het

opzetten en vroegen zich al af waar we bleven. De camping was een prachtig stukke Limburg, en we lieten ons vertellen dat dit een camping was die ook tijdens PinkPop in gebruik is. We stonden mooi op een eigen stuk terrein, van niemand last en niemand last van ons. Zo hebben we het graag.

Na de tent bouwen was het tijd voor de vlaai en 't eerste pilske. Ook moest er hout gesprokkeld worden want zonder vuurke is het snel gedaan s` avonds. De maaltijd op en top verzorgd door ons nooit ruziënde koks stel ,Thijs en Hans, wat die twee met elkaar hebben? Ze lijken soms wel een getrouwd stelletje! De heerlijke gebakken HAPJES!

Vlogen erin en het was erg lekker.

Iedereen schaarde zich tijdens de maaltijd om en rond het steeds hoger wordende vuur en de bafjes vonden ook goed hun weg. Na wat pinten weggewerkt te hebben kwam de stemming er steeds beter in. Jan D, haren natuurlijk los in de wind, vond een stam die leek

op zijn stuur en moest er even mee spelen, in het vuur wel te verstaan!

Het was op een gegeven moment erg grappig om te zien dat iedereen door het rondwarrelende as zo grijs was als een duif! Was Thijs niet de enige grijze duif!

De volgende morgen, prachtig weertje, strak blauwe lucht! Verdiend zullen we maar zeggen want het vorig weekend was het nog bagger

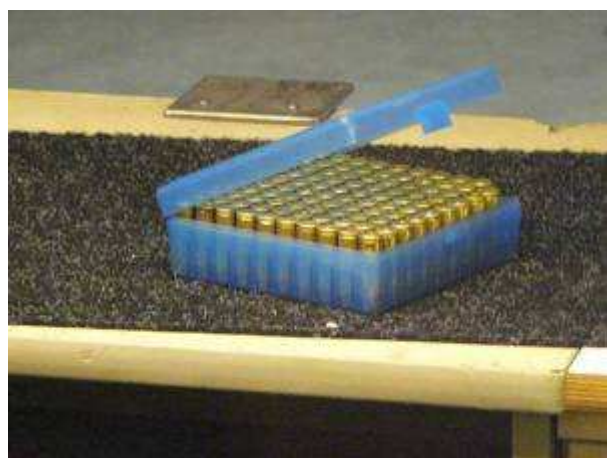

weer! Na een lekker gebakken eitje en uitgebreid luxe ontbijt het zadel in. Een hele mooie rit door Limburg en België waar we een pitsstop hadden bij een oude abdij. Waarvan ik zeker wist dat de toren scheef stond, of zou dat nog naween zijn van gisteravond? Na de broodjes rookworst en een bakkie richting Kerkrade. In café Apollo werden we opgewacht door een stel struise mannen. Wat gaat hier gebeuren? Dacht ik nog. Snel werd het me duidelijk toen we de kelder in gingen. We gaan schieten! Met echte pistolen, jachtgeweren en karabijnen uit de eerste wereldoorlog. Met echte patronen ,dus met scherp ,schieten op een schijf. Vet spannend en na enige aarzeling heel leuk om eens te doen. Makkelijk was het alles behalve. Het oorverdovende geluid maar vooral de terugslag maakte het zo spannend. We kregen wel een hele goede uitleg van de mannen van de schietvereniging. Na schieten pistool recht voor je neerleggen en er niet mee rondzwaaien. Was de eerste duidelijke instructie! Er waren nog nooit gewonden gevallen en dat wilden ze ook zo houden, als het effe kon. Jan K wilde cowboytje spelen en richt zijn pistool voor zijn neus omhoog, of hij maar snel even wilde laten!

Iedereen kwam aan bod en schoot er op los! Bert van Rooij, veel ervaring met schieten, deed het heel verdienstelijk! Maar ook de dames Ingrid, Marion en Anke schoten er op los. Samen met alle zoefers schoten we maar liefst 1400 kogels, De kaarten in, of er langs! Allemaal handgemaakte kogels en de duurste koste maar liefst 3,- per stuk!! Die laatste van € 3,- waren zwartkruitkogels die een gigantische rookontwikkeling gaven en een oorverdovende knal! Een hele belevenis om eens mee te maken.

Na een drankje aan de bar, gingen we met piepende oren weer terug naar ons kampement. De BBQ die op hoogte verstelbaar was gemaakt door middel van een krik, gloeide al snel, en het bikken kon weer beginnen. De organisatie had alles weer puik voor elkaar! Aan alles was gedacht.

De rest van de avond was weer gevuld met ouwe beppen, en veel bafjes naar binnen werken. Ikzelf had er ook genoeg op want ik vroeg de volgende morgen aan Hessel waar zijn vrouw Gerda was, want die had ik toch aan zien komen die vorige avond nog laat? Ik

wist te vertellen wat ze aanhad en dat ze met de cabrio aankwam. Bleek niets van waar te zijn! Echt hallucinaties Caat!!

Dat iemand gigantische hoge nood had gehad die nacht bleek uit een ontiegelijke grote drol, nota bene, voor Thijs zijn tent! Het scheelde niet veel of hij gleed erover uit. Wie was toch die boodschapper? Ach, het werd al snel duidelijk, kon natuurlijk maar eentje de dader zijn, Harrie!! Vuulak!

Kortom weer een heel gezellig weekendje weg, met altijd gezellige mensen en een super goed georganiseerd weekend! Ga ook eens mee!!

Voor verslag, Catheline

© 2010

Circuitdag ~ 2 en 3 mei 2010

Hallo Zoefers,

Zondag 2 mei was het eindelijk weer zover. Vertrek richting België voor de jaarlijkse circuitdag op Zolder. Met een man of 10 (6 motoren) zijn we rond 17.00 uur vertrokken richting België. De rest van de bende zou op maandagochtend aansluiten (nog eens 5 motoren). Helaas heeft een week van tevoren Mikel v.d. H. af moeten haken vanwege een polsblessure. Samen met het slechte weer op zondag dus geen goed begin!!! Desondanks zijn we vol goede moed richting de zuiderburen vertrokken. Vanaf minuut 1 dat we onderweg zijn waant één van de coureurs (Rinie v.d. K.) zich op het circuit. De knietjes van Rinie hebben echter het asfalt nog niet kunnen raken. Dus toch nog een doel voor de maandag.

Rond 19.00 uur zijn we gearriveerd op ons logeeradres. Net zoals vorig jaar werden we hartelijk ontvangen door de strenge doch rechtvaardige uitbater (eten is mogelijk, maar verdomme wel opschieten!!!). Na een kort moment van opruimen (voor Jan v. K. en Linda wat langer) stond de tafel al gedekt. Na een lekker bord eten, een hoop geouwehoer en enkele (we kregen niet meer van meneer de uitbater)

pilsjes was het dan toch tijd om het bedje op te zoeken. Na een korte, maar goede nachtrust stond om 7.00 uur het ontbijt klaar. Snel effe wat eten en dan op naar Circuit Zolder.

Na aankomst op Zolder, technische controle en inschrijving was het tijd om een stekje te zoeken in de pitbox. Dit jaar was pitbox nummer 11 de pineut. Ondertussen arriveren ook de andere coureurs (Ronald. V. M. , Paul J. Bart C., Pierro B. en Dennis). Vandaag zijn er 4 zoefers die vrij gaan rijden en 7 zoefers die de niveau 2 cursus gaan volgen.

Rond 9.30 uur (na de 1e theoriesessie) is het dan eindelijk tijd om de baan op te gaan. Ondertussen valt er helaas weer wat vocht naar beneden. Al na twee bochten (werkelijk waar) eist de baan het 1e onbekende slachtoffer. Gelukkig geen lichamelijk letsel, alleen wat blikshade. Laten we hopen dat het hier vandaag bij blijft. Na een rondje of 6 zit de 1e sessie van vandaag erop. Ondertussen hebben de vrije rijders ook hun eerste rondjes op de nog steeds natte baan gemaakt. Na een tweetal sessies in de ochtend is het rond 12.00 uur tijd om een hapje te eten.

Vanmiddag staat friet op het menu. Om specifieker te zijn, zelf gebakken friet. Vol goede moed begint Paul J. het frietvet in de frietpan te gieten. Dit ging allemaal goed totdat Paul besloot om een grote zak friet op het tafeltje te leggen. Die 2,5 kilo bleek net teveel van het goede. Bammm, daar lag de frietpan en frietvet op de grond. Paniek alom, want met een lege maag het circuit op lijkt me niet verstandig. Gelukkig was een van onze fans (Ton v. B.) zo vriendelijk om nieuw frietvet te gaan kopen. Tot nu toe is het nog steeds een raadsel hoe de stevige tafel in kon zakken. Het schijnt dat ene Helm A. er iets mee te maken heeft.

Met een volle buik was het tijd voor de 3e sessie. Helaas was het nog steeds niet

opgehouden met regenen. Na een tweetal rondjes als tweede coureur achter een marshal vond Gerben v. K. dat het tijd was om ondergetekende in te halen op het rechte stuk. Het inhalen ging, maar daarna ging het mis. Aan het einde van het rechte stuk, ongeveer 200 kilometer per uur, bij het aanremmen voor de linkerbocht, blokkeert het voorwiel van de Kawasaki. In een fractie van een seconde schoof het voorwiel weg en Gerben klapt op de grond. Een honderdtal meters verderop kwam hij samen met de motor tot stilstand. Gerben op het asfalt, de motor in de grindbak. Gelukkig bleef ook bij deze schuiver de schade beperkt tot blikshade en een gekrenkt ego. Helaas was de circuitdag voor Gerben hiermee ten einde.

Na sessie 3 (en 4) was het in sessie 5 tijd om door de marshal gefilmd te worden met een minicamera. Na het filmen van ondergetekende en Jan v. K.

was de marshal klaar om Thijs v. B. te filmen. Echter Thijs v. B. was nergens meer te vinden. Later bleek dat hij al eieren voor zijn geld had gekozen en al aan het genieten was

van een lekker warm hapje. Na het filmen hebben we een uitgebreide uitleg gehad met tips om de volgende sessie nog sneller rond te kunnen gaan. We hebben echter geen kans gehad om deze tips uit te testen. Het weer was er ondertussen niet beter op geworden. Om meer ongelukken te voorkomen hebben we besloten om niet meer het circuit op te gaan. In plaats daarvan zijn rustig onze spulletjes gaan inpakken. Zo rond 17.30 uur was het tijd om richting huis te gaan. Na een korte tankstop zijn we droog aan de weg naar huis begonnen. Na een kleine 2 kilometer begon het echter wederom te regenen. Twee kilometer verder ging het rustig regenen ging over in gieten (wat een klote weer!!!!). Zeiknat en blauw van kou zijn we weer geëindigd waar we begonnen waren. In Langenboom bij Paul H. en Helm A.

Ondanks de regen, de kou en het ongelukje hebben we toch een leuke, gezellige, maar ook leerzame dag gehad. Hopelijk hebben we de volgende keer beter weer!!!

Tot de volgende keer op Zolder,
Jeroen Cornelissen

© 2010

Toeren in de Eifel ~ mei 2010

Je hoeft niet erg ver weg om een lekker lang weekend te kunnen toeren. Hemelvaart is zo'n lang weekend, 4 dagen naar Lommersdorf in de Eifel. Het dorpje ligt helemaal in het niets, althans er is niets te doen. Een boerderij koop je er voor rond de 70.000 euro en na wat opknapwerk heb je voor een ton een mooi buitenhuis. Gelukkig hebben ze er wel een kroeg, die meteen pension speelt. De kamers zijn wel wat ouderwets, maar de bedden zijn goed en 's nachts heb je de ogen toch dicht. In de tuin van dit etablissement is een heuse westernstad gebouwd. Ook een beetje gedateerd en aan een opknapbeurt toe. Alles is er, een kantoor voor de sheriff, een kerkje, een gevangenis en nog wat hutjes om te slapen.

Alles behalve warm hadden Jan, Ed, Jan, Lau, Chris, Marion, Marc, Ingrid en ik het op de heenweg. Het was maar liefst 6 graden en gelukkig bleef het droog, op een beetje motregen na. Ergens aan de Ruhrsee ligt abdij Mariawald en die is bekend om zijn erwtensoep met worst. Zomer en winter komen hier vooral veel motorrijders om een trog van die groene drab naar binnen te werken. De abdij ligt aan een heerlijke slingerweg, een leuke binnenkomer van de Eifel.

De volgende dag was het maar liefst 7 graden en voor echte die-hards geen probleem, denk ik. Wij moesten op zoek naar winterwanten voor Chris. Hij had alleen van die dunne dingen bij zich, je weet wel, van die dingen die vrouwen soms in de auto aan hebben. Dat krijg je als je zelf je koffertje niet inpakt. Nu ligt Lommersdorf niet zo ver van Adenau en dat ligt weer aan de oude Nürburgring (de Nordschleife) en daar zit een motorzaak, je raadt het al ze hebben er ook winterwanten en een lampje voor de Harley van Jan. Verder ook nog gebraden kippetjes, shoarma, warme chocomelk en andere onbelangrijke dingen. Op de Nürburgring was net dat weekeinde de

24 uren race voor Duitse toerwagens en dat lijkt een beetje op de TT van Assen wat feest betreft. De toeschouwers sjouwen met tenten, stookhout, bier, vlees enz. enz. naar het circuit voor een gezellige dag en nacht race kijken. De winkels doen goede zaken en het is er keigezellig. We rijden wat rond in de buurt van het circuit onder leiding van Ed, of liever gezegd, de Zumo van Ed. Soms krijgen we zelfs een rondleiding door een heel dorp, over talloze drempels, langs het schooltje en het bejaardenhuis. En na met iedereen kennis gemaakt te hebben komen we toch weer op dezelfde weg terug en kunnen verder. De volgende dag gaan we richting Bitburg, daar weet Chris de weg, want daar gaat ie alweer 2 jaar op vakantie. Bij het eettentje

van een camping zien we dat ze frikadellen speciaal hebben en omdat we toch alweer 2 dagen uit Nederland weg zijn nemen we er meteen ieder 2. Daar heb je dan wel 250 km. voor gereden. Het weer is goed vandaag, maar de thermometer komt toch niet verder dan 9 graden. Als dat zo doorgaat is het over 14 dagen mooi 23 graden. Na een hele middag rijden is iedereen goed moe, dat kan ook wel na 125 km. op de motor en 2 frikadellen speciaal.

Nou wist ik dat die 24 uren race die middag was begonnen en dan kan ik het niet laten om daar even te gaan kijken. Het ritje naar de Ring was geweldig, er zaten 2 Duitsers voor me die de weg kenden en ik mocht daar achter aan scheuren. Aan het circuit was het feest in volle gang, overal barbecue, bier en kampvuur (waar ken ik dat van). Daaroverheen het geluid van brullende automotoren. Ik weet niet hoeveel deelnemers er zijn, maar ze blijven komen. En dat terwijl de Nürburgring met Nordschleife rond de 35 km. lang is. Alles klassen rijden door elkaar, van "langzaam" tot erg snel. Mooi om dan op het rechte stuk aan de vangrail te staan en de wagens met

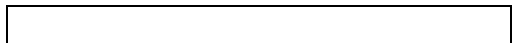
een kleine 300 langs te zien scheuren. De snellere moeten zich een weg banen langs de langzame en dat doen ze door constant met de lichten te knippen, net als de Duitsers doen als je te lang op de linkse baan van de snelweg blijft zitten. Voor de herkenbaarheid heeft de snelste klasse daarvoor overigens gele koplampen. In het motodrom, zoals het hele spektakel bij start – finish heet, is er een tentoonstelling van alles wat snel is.

Ook staat er een verlengde Hummer vol met meisjes in zwempak, die ongeveer een kwartier heeft geprobeerd om uit de drukte te komen. Iedereen klappen voor de chauffeur natuurlijk. Net voor het donker was ik weer binnen, net als een echte cowboy. In het dorp stond voor verschillende huizen een afgezaagde boom die versierd was met

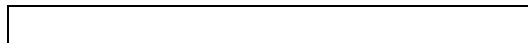

crêpepapier en soms hing er een hart van crêpepapier aan het huis met een naam erin. Navraag leerde ons dat de vrijgezelle jongens van het dorp deze boom plaatsten bij vrijgezelle meisjes voor het huis. Dit gebeurt op 30 april om 12 uur 's nachts, daarna komen ze weer naar de café om te feesten. Jan Derks raapte alle moed bij elkaar na het laatste ontbijt en vroeg aan de leuke serveerster: "Haben Sie auch ein Baum in de Zaun". Helaas was ze al getrouwd en was het antwoord: "Nein, ich bin verheiratet". Tja, niet geschoten is altijd mis. Edje moest erom lachen waarop Jan terug beet: "Ik vraag het tenminste als ik nuchter ben." Het was in ieder geval een heel stuk dichterbij geweest dan Griekenland moet Jan gedacht hebben. De terugweg was het alweer een graadje warmer en zijn we Schönberg gepasseerd. Hier wordt elk jaar een heuvelklim wedstrijd gehouden, eind augustus. Als je de helling ziet wordt je wel even bang, zo steil. Het lukte Rene van Lanen dit jaar echter wel om bijna bovenaan te komen, erg knap voor een laaglander.

Theo Bongers

© 2010

Zoetreffen ~ 29 en 30 mei 2010

Ut opperhoofd hai gevraagd of ik di joar 'n stukske woi schrieve over 't Zoetrefte. Ut is al begin december en mien stukske is nog nie af. Dus de pen mar gevat want mi ut meshien duurt mien vul te lang.

Da wordt noadinke, diep noadinke. Hoe was't ok al wer.

Dage van te vurre was d'r al flink gewerkt dur verschillende fanatieke leje van de club. Di joar han we 'n neie witte tent. Wel erg sjiek vur dè rauw motorvolk. Mar 't zag 'r wer verrekte schön uut.

Op vrijdagavond is 'r al gezellig begonnen mit indrinke zoals altied, mar doar wit ik verder nie veul van want ik waar dur nie bij.

Zôtterdags begonne we mit ongeveer 40 motorrijers an de rit. Die ging noar Duitsland waar we 'n stop han bij unne zoon van unne ouwiezerhandel uut Mill. De schônvadder van

Lau mi unne vriend han wer vur de vettige hap gezurgd. Woarvur onzen dank.

Um ongeveer vier uur waren we wer terug op 't terrein en toen mar an't bier begonne. Ut war goei weer en durrum werd buute 'n podiumke gemakt vur 'n stel jong mennekes die mit de muziek begonne. Ze han d'r zienderogen schik in, meer as wij.

Ut stond tigde d'n oavend vort moi vol dus werd 't tied vur de spellekes. Mar we misten diegene die d'r altied mi

begint. Mark spulde hier moi op in dur un nummerke te drèje van The Pogues (Danny Boy), Maarten zijn lievelingsnummer. Doar wier iedereen toch wel efkes stil van. Toen wier dur toch mar begonne. Ze han twee brummerkes die ieder 'n andere kant op moesse en de rijers han unne stiek um de buuk. Ut leverde schôn plàtjes op. Vadder en zoon van Katwiek namen ut ok tigde mekaar op. De strijd wier gewonne dur Wiel want die hai zijn gezicht op huus an stoan en keek nog nie um hoe Rensco mi z'n voet nog in de stiek d'r achteran slèpte.

Doarnea wier d'r nog spijkerbokse gehange mi trilfunctie.

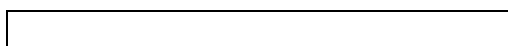

In de tent wier alles kloar gemakt vur Black Top, de band die ik 's oit erder gezien en geheurd hai, mar nou mi de originele bassist. Kei goeie muziek mi vur iedereen wa wils. Terwijl buute ut kampvuur knetterde waar 't un verrekt gezellig zootje en wier dur goed gesnuft. Behalve dur de minse die alcoholvrij bier drinke want dè woar dur nie!!

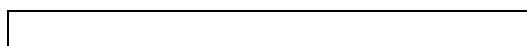
Ik weet nie hoe loat 't waar mar toen de muziek mi 'Satisfaction' begon bin ik mar gegoan. Ut waar wer un verrekt moi treffe. Mi dank an – en dè mag ok wel us gezegd worre – altied wer dezelfde vrijwilligers.

Ik sluit af mit de woorden van Maarten: "Geniet, ik heb het jullie zo goed mogelijk voorgedaan." En genoten hebben we!!

Wiel Arts

© 2010

EFFE SERIEUS ②

Kentekenplaat naast het achterwiel
Terecht bekeurd? Nee dus!

Bron:

<http://www.motorrijdersactiegroep.nl/cmsms/index.php?page=kentekenplaat>

Er rijden aardig wat motoren rond waarvan de kentekenplaat naast het achterwiel is gemonteerd. Een enkele keer wordt daar een bekeuring voor uitgedeeld.

Dat laatste overkwam ook MAG-lid Tonny van Berkel uit Winterswijk. Het argument dat de plaat duidelijk leesbaar was mocht niet baten en de verbaliserende agent nam zelfs foto's om zijn vermeende gelijk te kunnen bewijzen.

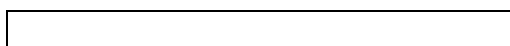
Bezwaarschrift - Tonny vroeg ons wat hij ter verdediging kon aanvoeren omdat hij uiteraard geen zin had om een onterechte bekeuring te betalen. Aangezien het niet alleen een probleem voor hem was, maar veel meer motorrijders kan treffen, besloten we om eens te onderzoeken welke voorschriften nu eigenlijk gelden. We vonden de betreffende wetsartikelen en hebben met gebruikmaking daarvan een bezwaarschrift opgesteld voor Tonny. Het had als resultaat dat de officier van justitie besloot dat de bekeuring onterecht was en de inmiddels betaalde boete van 90 euro plus administratiekosten werd terug gestort. Tonny hoefde er niet eens persoonlijk voor bij de rechter te verschijnen. Dat was

niet alleen prettig voor Tonny, maar ook het bewijs dat je je niet overal maar bij neer moet leggen (een eigenschap die de MAG gelukkig niet kent).

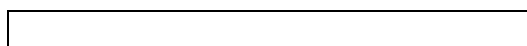
Voorbeeldbrief - Mocht je nu tegen een zelfde bekeuring aanlopen en mede aan de hand van foto's je gelijk willen bewijzen dan achten wij de kans groot dat je met gebruikmaking van de [voorbeeldbrief](#) voldoende argumenten aandraagt om de aanklacht te laten vernietigen. Let wel op de hiervoor geldende voorwaarden, zodat je brief binnen de gestelde termijn behandeld kan worden. Ook moet het boetebedrag plus de administratiekosten overgemaakt worden. Bezwaar maken betekent niet dat je de betaling kunt opschorten tot er een uitspraak over gedaan is. (De voorbeeldbrief is te vinden op de site van de MAG, ofwel de Motorrijders Actie Groep. Volg hiervoor de link zoals boven aan dit artikel genoemd in de bronvermelding).

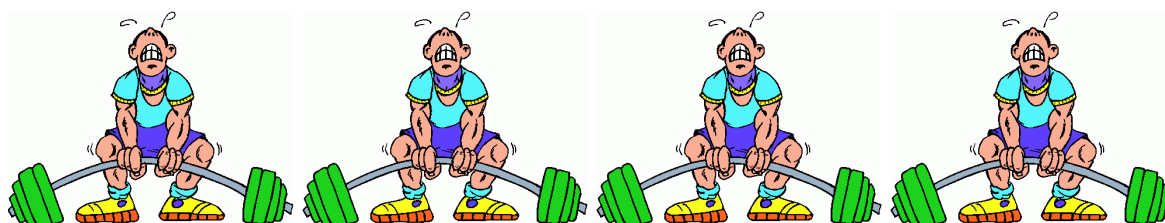
Tekst: Nico Perk

© 2010

Spelldag ~ 19 juni 2010

Ja, ja, eindelijk zouden we weten wie de sterkste man/vrouw van Zoef zou worden. Dit hadden Anton Theunissen en ik, zei de gek, samen besloten. Na een paar avonden wijs beraad en enkele stevige potten bier waren we eruit. Dit zou het voor dit jaar zijn. Laat onze krachtpatsers maar eens bijv. een accu tillen, bakstenen oplichten of optillen, tractorband omrollen en een touwtrekwedstrijd doen. Of elkaar met een kussen zo hard mogelijk van een plank af slaan. Dit waren wel leuke activiteiten.

Boy Pierik had bij hen thuis het hele grasveld ter beschikking gesteld, waarvoor onze dank. De middag zou om 15.00 uur beginnen maar werd later omdat het Nederlands elftal moest voetballen die middag, want we zaten midden in het WK voetbal. Toen het voetbal was afgelopen konden the games beginnen want nu kwamen de mensen binnendruppelen. Afijn, het was hilarisch om te zien hoe sommigen zwoegden en proesten, ik heb zelfs zweetdruppels gezien, misschien van Ed, dat hij vanboven lekt?

Vele mensen deden mee en iedereen had er zin in. Wie o wie zou er winnen? Wij hadden een prachtige beker gekregen. Door Willem Bongers aangeboden. Ook hiervoor onze dank. Ja, laten we eerlijk zijn, zonder beker ook geen wedstrijd.

Na lang getel en gestechel was

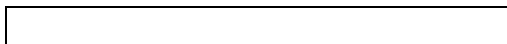

dan toch de winnaar bekend. Dit was niemand minder dan Ed van Bommel, onze BMW-rijder en road-captain. Ed kreeg de beker overhandigd door niemand minder dan Lada, de vriendin van Toon Verbruggen. Ed ging er van blozen. Je hebt hem verdiend, maar volgende keer doe ik ook mee... Hierna werd het tijd voor de hapjes!!! De BBQ werd aangestoken en even later kon het vleis er op. En dat in combinatie met een goeie fles bier en achtergrondmuziek kon de avond al niet meer stuk. Het werd een gezellige boel. Boy had het kampvuur ook al aangestookt. Jammer vond ik het dat iemand de zuurverdiende beker die Ed had gewonnen op het vuur deponeerde!

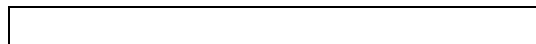

Na nog tot in de vroege uurtjes door te hebben gezakt werd het tijd om de tent op te zoeken. 's Morgens nog een lekker ontbijt en koffie gehad. Daarna de boel opgeruimd. Zo was er weer een geslaagd feestje achter de rug.

Tot volgend jaar. Groetjes, Jan Derks

© 2010

Tweede rit ~ 18 juli 2010

Na wekenlang dagen te hebben gehad van meer dan 30 graden Celsius, was het deze zondag gelukkig een fantastische motorrit temperatuur... een mooie 24 graden.

Ton van Bakel en ondergetekende hadden de eervolle taak om er weer een mooie ZOEF-dag van te maken... en al zeg ik het zelf... helemaal gelukt!

Om 12.00 uur verzamelden de ZOEF-leden met motor zich bij Café D'n Bens. Kopje koffie, stoere verhalen, rit in ontvangst nemen... en dan kunnen we gaan!! Maar wat "mankeert"

onze club dan toch? Er waren binnen no-time meer dan 10 routebeschrijvingen gepakt en toch lijkt er niemand te vertrekken. Pas als er één stoere ZOEF-ridder zijn motor de sporen geeft, duikt iedereen er achter aan. Per saldo vertrokken er slechts 3 groepen bij D'n Bens.

Persoonlijk beschouw ik een groep van 10 motoren al als een grote groep... kun je nagaan als iemand voorop rijdt met een slinger van bijna 20 motors achter zich. ZOEF heeft zich gelukkig nooit bemoeid met hoe iemand moet motorrijden, maar het zou geweldig zijn als er wat meer leden het initiatief namen tot voorrijden. Hierdoor worden de groepen kleiner, overzichtelijker en daardoor veiliger. Genoeg hierover.

De routewas dit keer zeer eenvoudig opgezet; een lijst van dorpnamen die elkaar netjes opvolgden. Aan de voorrijder de keus / de vrijheid hoe de rit dus exact ingevuld moest worden.

Dit waren de dorpen tot aan de STOP: Langenboom, St.Hubert, Wanroij, Ledeacker, St.Anthonis, Oploo, Westerbeek, DeRips, Milheeze, Bakel, De Mortel, Gemert, Beek en Donk, AarleRixtel, Lieshout, Gerwen, Nederwetten, Son, Nijnsel.

De STOP was door Ton georganiseerd bij Formido (hij kon zijn werkplek blijkbaar niet een heel weekend missen). De versnaperingen waren aangepast op de zomerse temperaturen; frisdrank, koude schotel en heerlijk fruit. Erg lekker, erg verfrissend!

Na de STOP werden de volgende dorpen gevolgd: Olland, Kasteren, Boxtel, Gemonde, St.Michielsgestel, DenDungen, Berlicum, Middelrode, Vinkel, Nuland, Geffen, Oss, Berghem, Haren, Deursen, Ravenstein, Neerloon, Overlangel, Reek, Escharen en Langenboom.

Lekker nog een versnapering op het drukke terras van John en Henrietta, nog effe nalullen over de rit en dan weer naar huis.

Eén puntje van kritiek; godverdomme wat ligt Nederland toch vol met drempels en klinkerwegen! Zo... dat is er ook weer uit!

Tot het volgende ZOEF evenement.
Paul Hendriks

[Empty rectangular box]

© 2010

[Empty rectangular box]

**Duitsland – Polen – Tsjechië ~ zomervakantie 2010 Henk en MJ
24 juli t/m 9 augustus 2010**

<i>Datum</i>	<i>Van →</i>	<i>naar</i>	<i>motortijd</i>	<i>km's</i>
Zaterdag 240710	Langenboom →	Gütersloh	11.00 – 17.00 uur	308

Nog even de laatste spullen gepakt en natuurlijk moet ik nog even naar René met mijn motor, want de vraag is of er wel genoeg olie op mijn motor zit? Shit, waarom denk ik daar niet eerder aan. En Henk, die moet dus ff wachten.

Tegen 11.00 uur zitten we op de motor. Ik zie bij ons voor het huis een eekhoorn voorbij rennen. Op deze plek heb ik ze nog nooit gezien.

Ik rij vandaag voor het eerst met de GPS op de motor. Later zul je nog wel lezen hoe blij ik ben dat Henk net voor de vakantie een mount op mijn motor heeft gemaakt met de benodigde aansluitingen voor de Garmin! Super dus.

Na 5 min. krijg ik een zwart scherm te zien. Gewoon geen peut meer. Na diverse keren het ding al rijdend aangezet te hebben, stoppen we en zetten we de GPS over op Henk zijn motor. Ook daar einde oefening na elke 5 min.

We hebben nieuwe kabels door de aansluiting op mijn motor. Henk denk eerst dat het daar aan ligt. We proberen Ed nog te sms'sen, maar krijgen hem niet te pakken. Hij had eerder ook zoiets aan het handje. Uiteindelijk ontdekt Henk dat het aan de grootte van het bestand van de route ligt. Hij stelt een nieuw beginpunt in en het probleem doet zich niet meer voor. Nog even afwachten wat ie op mijn motor gaat doen.

We hebben een mooie route, ik heb heerlijk gereden en het weer is fantastisch. Zo'n 21 tot 22°C. Het is zonnig met bewolking en dat geeft prachtige luchten. En geen drup regen, da's wat anders dan vorig jaar.

We hebben dit jaar nog niet veel gereden... niet zoveel tijd

gehad als vorig jaar om voor te bereiden. Ach ja, soms heb je dat. En deze keer gaan we ook maar twee weken.

Tegen 16.00 à 16.30 uur ben ik het zat. Mijn rug, stuitje en mijn knieën doen zeer. We gaan een hotel/B&B zoeken. Helaas zitten we in een dure streek. Uiteindelijk een Holliday Inn Express gevonden voor een acceptabele prijs. Parkeren kost wel 8 euro per motor. Ik trek een 'huh' gezicht en gelukkig komt een andere collega erbij 'ach welnee, ik heb een plek waar we geen auto kan staan, als jullie daar beide motoren in krijgen, dan is't voor niks, doen we een keer gek / uitbundig (Duitse woorden ☺ zucht). Mooi. We hebben een prachtige kamer met een goed bed en goede kussens. En de volgende ochtend een uitgebreide ontbijt buffet.

Het bed blijkt toch wat minder te zijn. Het heeft een smal en klein dekbed. Om 3.30 uur word ik voor de zoveelste keer wakker en zie ik dat het bankje een slaapbankje is. Mooi. Henk wakker maken en de rest is historie. Ik heb nog wel even een foto gemaakt om te

laten zien hoe Henk vakkundig het meeste bed en het meeste dekbed in beslag weet te nemen.

Zondag 250710 Gütersloh → Freyenstein 11.00 – 19.30 uur 419

We hebben wederom een prachtige route. We rijden weer door Celle. Daar zijn we vorig jaar ook doorgekomen op weg naar Lübeck (boot naar Helsinki). Ook het weer is weer prachtig. 's Middags zien we een paar donkere wolken en een paar druppels. Verder vooral zon en prachtige schaduwen door de wolken.

We hebben onderweg haarspeldbochten waar de GPS helemaal van in de war raakt. Hij blijft maar herhalen 'ga na 50 m rechts-/linksaf'.

Henk heeft een Gasthof in het Müritzpark in de GPS staan. Maar of we dit halen? Het is totaal zo'n 470 km. Wel ver als je pas om 11.00 uur vertrekt. En geen snelweg wilt. Nou ja, we zien het wel.

Om 19.30 uur zijn we het beiden beu en rijden naar het eerste de beste slaapplekje: Gasthaus Hirschhof. Ze hebben plek, maar de kamer is nog niet klaar. Nou, als u wat te eten voor ons heeft, dan wachten wij wel. Dat heeft ze: Schnitzle met Kartoffel salad of sauerfleisch met gebakken kartoffeln.

De plek is schitterend: campers, kamers, restaurant en de keuken is tot 18.00 uur open. Wel lief dat ze nog wat te eten maakt! En we zitten op het terras en genieten van een lekker pintje. En uiteindelijk hebben we een fijne kamer met goed eten.

We zijn gestopt bij een Hunebed van 4500 jaar oud. Erg mooie om te zien.

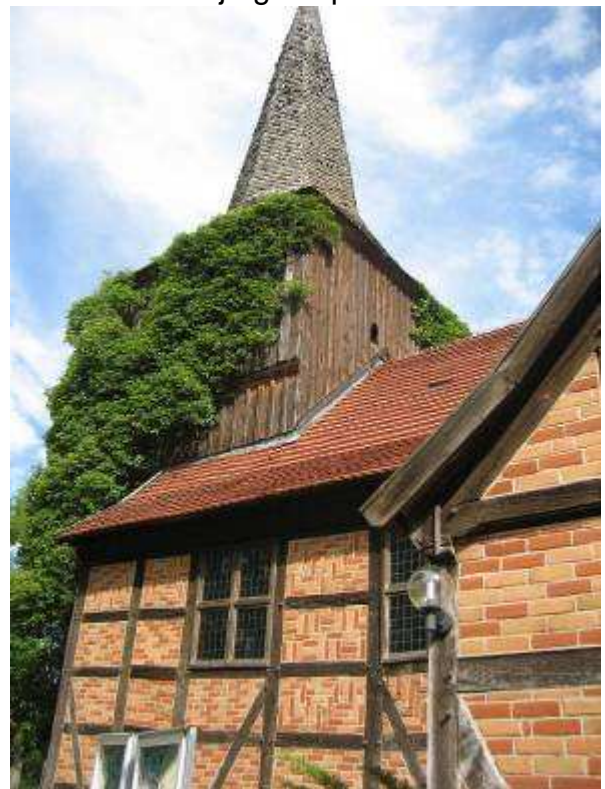
Er zijn vandaag veel motoren op de weg en hier en daar maken we een praatje met andere motorrijders. Na 17.00 uur zien we niet veel motoren meer. Onderweg zien we reeën, een hert, twee kraanvogels en een ooievaar. 's Avonds strijkt er al klepperend een ooievaar neer op de schoorsteen bij de geitenwei.

's Avonds maken we nog een wandelingetje en zien we de leukste hond ooit!

Maandag 260710 Freyenstein → Neukalen 9.45 – 16.15 uur 183

Richting Müritz National Park vandaag. Misschien dat we daar nog een dag blijven. We hoeven tenslotte pas woensdag om 18.00 uur in Gadam (Polen) te zijn. We hebben daar afgesproken met een Pools vriendinnetje van mij. Ze heet Edyta. En de avondmaaltijd is rond 18.00 uur. Onderweg zijn we in Stuer bij een heel oud kerkje gestopt.

Nou dat hele Müritz valt vies tegen. Vanaf Freyenstein tot aan het berenpark was het prachtig. Het berenpark hebben we bezocht. Momenteel herbergen ze daar 10 beren. Waarvan beren uit privébezit!!!!!!???? Christus wat moet je thuis toch met een beer! Afijn het is een berenpark wat deel uitmaakt van een keten van berenparken in Oostelijk Europa. Ze huisvesten voornamelijk beren uit het circus afkomstig en voormalig dansberen. Het is voor de beren een mooi park. Als ze niet gezien willen worden, kunnen ze zich terugtrekken. Ik vind het er prachtig. Een park waar je als bezoeker eerder het idee hebt 'angeklotzt zu werden' dan als beer ☺ mooi dus.

Daarna op naar het Müritz park. Het plaatsje Boek ligt als het ware in het park. We willen een poging doen om dwars door dit natuurpark heen te rijden met de motor. Het blijkt al snel dat dat niet gaat lukken. De voormalige partijbazen van de DDR mochten vroeger jagen in het park. Verder was het voor iedereen verboden gebied. Er is dus nooit een weg aangelegd. Wat er wel gaat is: wandelen, fietsen, paard en wagen of met een boot het meer op. Als je van vissen, fietsen en wandelen houdt is Müritz absoluut leuk. Je kunt de bus op met de fiets. Dat was leuk om te zien. Een aanhanger achter de bus voor de fietsen.

Boek heet Boek vanwege het beuken/buchholtz waar vroeger de boekenkafte van werden gemaakt. We vonden de sfeer in Boek niet echt geweldig, dus zijn we weer vertrokken naar Waren. Het blijkt daar erg druk, toeristisch, super commercieel en daardoor heel erg duur. Wel zagen we al zoekend naar een B&B dat Waren een hele mooie binnenstad heeft. Dan gaan wij het bij een ander meer in de buurt proberen. Na zo'n 5 km vanaf Waren is de natuur en de weg weer erg mooi!

Uiteindelijk landen we al redelijk vroeg in Neukalen aan de haven. Het is een heel klein dorpje met een klein haventje. Aan beide kanten van de rivier een jachthaven, kroeg annex restaurant. En aan onze kant, Gasthaus 'Am Hafen', hadden ze hele kleine tweepersoonsvakantiehuisjes bestaande uit slaapkamer, toilet en douche. Meer hebben we niet nodig.

Het was er heerlijk toeven. Henk besteld Soljanka Suppe. Het blijkt een soort Goulash te zijn maar dan anders. Erg lekker en minder zwaar. We zitten aan een pilske en een rosé op een lekkere plek met leuke mensen.

D'r moet me nog wat anders van het hart. Wat een armoede in de voormalig DDR. Sommige panden hebben ver, zijn opgeknapt, maar de rest..... Toch zie ik hier hardwerken de mensen. Op sommige plekken voel ik me op

mijn gemak en op andere plekken helemaal niet. Het is hier nog steeds echt voormalig Oost Duitsland. Dat is aan van alles en nog wat nog steeds te zien.

Wat betreft het wegdek in voormalig Oost-Duitsland: soms goed, soms bitterslecht.

Kinderkoppen, half er over geteerd. Waarschijnlijk ook vanwege de strenge winter. Ook hier onverharde wegen. En van kinderkoppen met zand erover wordt geen enkele motorrijder blij. Kortom slechtere wegen hier dan in Finland vorig jaar!

Dinsdag 270710 Neukalen → Międzyzdroje (Polen) 9.45 – 17.00 uur 224

Vandaag zien we vooral veel MEUK in de voormalige DDR. We komen op een 'schiereiland' in het noorden aan de kust bij Peenemünde. Hier is het erg toeristisch. De helft is er kapot, nog niet gesloopt. De helft opgeknapt of redelijk. Geen hotel te krijgen. Alleen een hotel voor 180 euro voor één nacht. Niet dus, dan maar door richting Polen. Het is hoogseizoen en er zitten veel Duitsers en Polen die hier vakantie houden.

Onderweg zie ik 7 olifanten in een weitje. Okay eerlijk = eerlijk: bij een circus. Heel bijzonder om door dit deel van Duitsland heen te rijden. In het ene dorp was het volop kermis, levendigheid en poppenkast, alle 'zimmer belegt' en in het volgende dorp was echt geen hol te beleven. Vandaag dus veel tijd kwijt met zoeken naar een slaappleats en voor we het weten... zitten we in Polen. Het is een open grensovergang.

Al snel in Polen leidt de weg naar een gratis veerboot. En toen: kinderkopjes. De weg staat bol.... O hemel als dit Polen is! Gelukkig is iets verderop de weg weer wat beter. De zee is helaas vanaf de weg niet te zien. Dat is voor mij een teleurstelling.

Polen vind ik wel meteen duidelijk anders. Hier verwacht je ook armoede. De badplaats Międzyzdroje waar we overnachten is behoorlijk opgeknapt. We trekken in Polen veel bekijks met de motoren. En ik krijg veel positieve blikken van voornamelijk dames als ze zien dat ik een meisje ben.

De avond bevalt ons beiden goed. Een wandeling door het park en dan naar het strand. Volop levendigheid. Eenvoudig maar lekker gegeten. Ik had Flaki (soep) en een bolletje citroenijs op een hoorntje na. Lekker uit het vuistje. Naderhand aan mijn Poolse vriendin gevraagd wat voor vlees daar in zit. Ik dacht aan tong... zij hielp me uit de droom: koeienmaag :S yakki!

We zitten al op zo'n 60 km van de plek waar we morgen tussen 16.00 en 18.00 uur hebben afgesproken. We proberen er iets meer km's van te maken.

Woensdag 280710 Międzyzdroje → Gdom 9.45 – 11.40 uur 83
's Middags een extra rondje naar Goleniow 14.45 – 17.00 uur 90

We gaan in Gdom een driedaags programma volgen wat Mudra-Maitri heet. Dit komt uit het Tibetaans Boeddhisme en is het beste te beschrijven als meditatie in beweging. Zoiets als yoga of tai chi, zeg maar. Dit zal niet iedereen zijn interesse hebben, dus laat ik het hier bij. Als je vragen hebt, dan zoek me maar op ☺

Omdat we toch al om 11.40 uur in Gdom zijn besluiten we om een handje te helpen. Na de lunch gaan we 's middags toch nog een rondje toeren. Het is nu nog steeds goed weer. Er is minder weer op komst, dus wie weet.

Overall zijn de wegen slecht. Niet het gaat wel, niet redelijk, maar ronduit slecht! Als er nieuwe wegen zijn (meestal snelwegen) dan staat er een bordje bij: EU. De hoofdwegen zijn het meest okay. De meeste binnendoor wegen zijn voor onzen doen erbarmelijk. Voordeel is dat hier drempels volledig overbodig zijn: de gaten in de weg en de kinderkopjes zijn net zo effectief.

De gaten zijn zo vreselijk. Als je 65 of 70 rijdt ben je continu op de weg aan het letten om de gaten te omzeilen. Ik heb gaten gezien waar mijn hele voorwiel zo in kan verdwijnen. Er zijn hier minder grote graanvlaktes en meer bossen dan in het Duitse deel waar we net van afkomen. Er zijn ook andere kerken en gebouwen. Maar wel ook veel bouwvallen.

We horen net van Edyta dat de wegen door heel Polen slecht zijn. We vragen haar nl. om advies hoe we het beste door haar land kunnen rijden naar Krakou. Ze zegt. Ik pak de snelste weg naar de autobahn in Duitsland en rij naar het zuiden. Dan pak ik de snelweg naar Krakou. Ja, laten wij nou net andere plannen hebben ☺

We zien in deze omgeving heel veel kraanvogels. Er

vliegen elke avond grote groepen van zo'n 20 kraanvogels over de plek waar we verblijven. Een prachtige locatie overigens ☺

Tot zaterdag 310710, 17.00 uur –Gadom: Mudra-Maitri programma 0 km

Zaterdag 310710 Gadom →Piła 17.45 – 21.05 uur 181

Rond 17.00 uur pakken en zakken. Zo'n ¾ uur later zitten we op de motor. Het programma bleek pas om 22.00 uur afgelopen te zijn. Iedereen had om 17.00 uur theepauze; dus bliken, kiekeken, zoenen en zwaaien. Het komt er op neer dat we met veel kabaal door zo'n 25 mensen werden uitgezwaaid ☺ Dat was nog eens een afscheid!

Sommigen wilden een groepsfoto met onze motoren erbij. Dat leek ons niet zo'n top plan. Daarvoor waren we niet bij hun. We hadden het alleen aan een motorvakantie gekoppeld. En na het afscheid: 'gas er op'. Een prachtige route. Door de ontmoetingen met de Poolse mensen was mijn hart al open voor Polen, toen nog eens die prachtige natuur erbij en ik smelt helemaal. Och ja, de wegen zijn niet al te best. Nou en ☺

Bovendien vallen de wegen vandaag best mee t.o.v. van afgelopen zaterdag.

Henk rijdt vandaag voorop. Op een gegeven moment schiet er een hondje blaffend achter Henk aan. En toen kreeg hij mij in de peiling. Hij schrikt zich letterlijk rot en zet zich schrap. Het stof vliegt onder zijn voorpoten uit, zo hard remde hij. En ik? Ik zit 5 min. te lachen op de bike.

Oh ja, wegen.... Nog even één ding. Het allergenste zijn de spoorwegovergangen hier. Mijn advies is: neem die recht! Wat een ongelijke zool! Tsjongejonge... ik ging bijna op mijn bek. En je hebt hier van die 'schipwegen'. Je gaat van hoog naar laag en weer omhoog in een behoorlijk rap tempo. Om volledig zeeziek van te worden.

Er steekt een muis over. Degene die ons verslag van vorig jaar gelezen hebben, weten dat we daar ervaring mee hebben. Helaas overleefd deze mischka in Polen het niet! Voorwiel en achterwiel rats er overheen. Ik dacht ff was het nou een muis of een blaadje, helaas was het toch een muis.

Een uurtje later steekt er een ree over. Die we nog net op tijd zagen. Toen is Henk gestopt om toch maar even de zonnebril af te zetten. Als je wat later op pad bent, heb je natuurlijk meer kans dat je wild ziet.

We hebben voor vertrek het pension telefonisch geboekt. Ze verwachten ons rond 21.00 uur. Het heet Pension Park en het is er prachtig. En het bier heet Tyskie. Het andere glaasje is Krupnik. Een Poolse honingwodka. Hmmm. De avond kan niet meer stuk!

Zondag 010810 Piła → Kielce

9.35 – 19.00 uur

475

We kiezen er voor om toch maar wat km's te vreten, we willen nog naar Kraków (Krakau) en naar Auschwitz.

Wat zien we zoal onderweg. OP een schuine graskant ligt een dood ree met de pootjes omhoog. Geen idee hoe lang die er nog zal liggen.

Een eindje verderop loopt een dame met een wandelwagen en een kindje van ongeveer een jaar of 2, 3. Er staat een dame met een fiets en samen staan ze gezellig te kletsen. Het kind staat bij het achterwiel van de fiets.... En wij en een heleboel auto's scheuren erlangs. Moeten hen als het ware inhalen op een weg waar je 100 mag!

Zo zien we ook mensen met potjes bessen te koop aan de kant van de weg. De rokken en broeken wapperen van het langsrijdend verkeer. Ik zou niet weten waar ik veilig kan stoppen om iets te kopen... naja, cultuurverschillen.

Ondanks km's werk aan de weg. Eén rijbaan gesloten. De andere wordt geregeld met stoplichten die het op bepaalde plekken niet doen, dus zijn er mensen met walky-talkys ingezet. Zijn we flink opgeschoten. Ik schat de lengte van zo'n afgesloten rijbaan op 2 km. Dan was er 2 km tweebaans en dan had je weer zo'n obstructie. Dit zo'n keer of 7 à 8 achter elkaar.

We zijn vandaag echt een paar belachelijke scheurneuzen tegengekomen. Ze halen hier links en rechts in. Zeker daar waar dat werk aan de weg bezig was. Er staan borden bij max. 60 en verboden in te halen. En toch halen ze links en rechts in en rijden ze 120. Een vrachtwagen ging midden op de weg rijden om het inhalen te doen

stoppen. Maakte niets uit, dan nog verder naar rechts om in te halen!

We hebben vandaag wel ontdekt wat het gevaarlijkste beroep in Polen is. Dit is wegwerker!

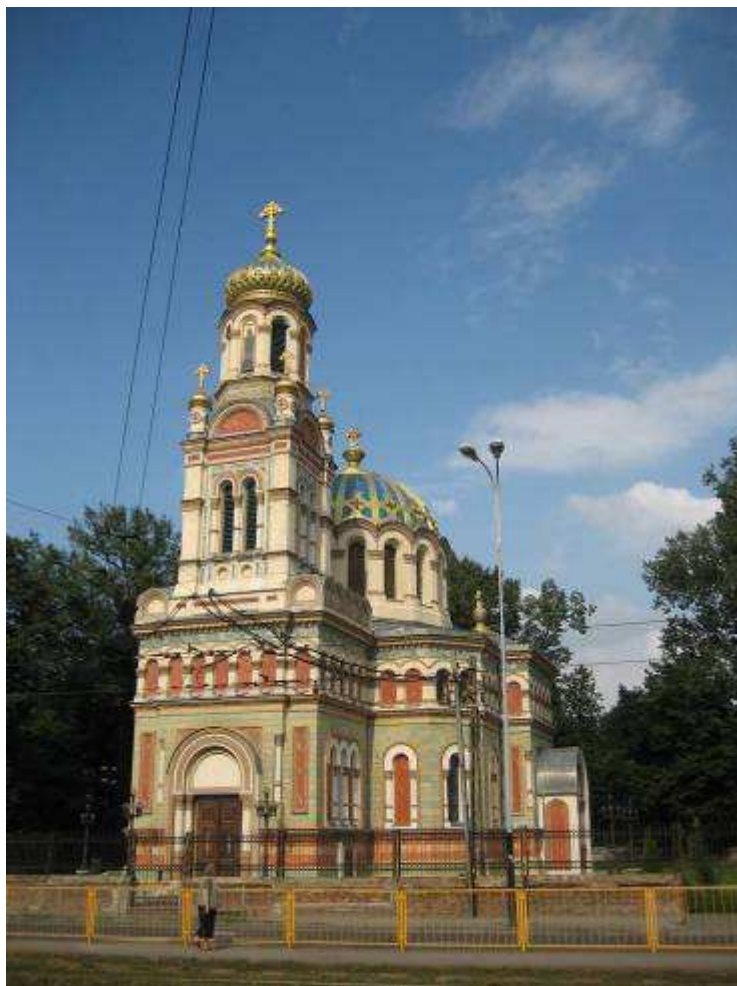
De meeste stukken waren saai. Helaas. Autoweg en hier en daar een klein stukje snelweg. Bijna alles is dan gloednieuw. Als we een kleinere weg opgaan blijkt die onbegaanbaar te zijn. Dus dan toch maar kiezen voor de bredere, saaiere wegen.

Meestal ziet dit er uit à la Graafseweg (recht) en soms à la Zevenheuvel enweg, maar dan ook alleen recht.

De stad Torun is prachtig! Een oude stad met een gedeeltelijke stadspoort er omheen.

Ook Łódź is leuk. Oude fabrieksstad waar al veel gebouwen zijn opgeknapt en omgetoverd tot appartementen. We zien hier ook een heel bijzondere kerk.

De laatste 20 km naar Kielce krijgen we een beloning. Weer meer heuvelachtig gebied. Mooie bochten en een prachtig uitzicht.

Kielce zelf is één bouwput met hier en daar nieuwbouw en nette gedeeltes. 's Avonds onderweg terug naar het hotel komen we in een gribusbuurt met ruziënde mensen op straat. Wegwezen daar. Het voelt niet goed.

Al met al treffen we in Polen verloren gegane Grandeur en hardwerkende mensen om de boel opnieuw in het gareel te krijgen. Bijna alles is zelfs op zondag open. Tussen de middag is het ons gelukt om wat te eten te bestellen. Want veel mensen hier spreken geen Duits of Engels. Maar hamburger en frytka dat snappen wij ook. Al gaandeweg leren we dus Poolse woorden:

Sklep	=	winkel		Nie	=	niet / zonder
Content	=	tevreden		Spontan	=	spontaan
Dobre	=	goedendag		Tak	=	ja
Tak tak	=	ja ja		Njet	=	nee
Restauracja	=	restaurant		Mischka	=	muis

En van de rest versta ik bitter weinig!

Maandag 020810 Kielce → Kraków 9.30 – 12.30 uur 124

Onderweg vind ik het meest treurige de koeien aan een tuier. Zo raar dat ze niet los mogen/kunnen lopen. In veel opzichten is het hier nog jaren terug ten opzichte van bij ons.

Ook vandaag weer een paar gaten in de weg gezien waar je U tegen zegt en een fors ongeluk door kunt krijgen. En bijv. in één klap je hele velg op kapot kunt rijden!

Tegen half een zijn we in Kraków en zoeken we een hotel. We kijken eerst via de GPS wat er aan hotels zit. En uiteindelijk komen we terecht bij een klein traditioneel Pools hotel met Poolse Grandeur van weleer (25 kamers). Het hotel heet Fortuna en heeft een afgesloten parkeerplaats. Dat wil zeggen een hoge poort naar een binnenplaats waar ze alle voertuigen op elkaar proppen en 's nachts gaat de poort dicht. Omdat we bellen van een paar straatjes verderop en ik een keertje brutaal ben... krijgen we nog korting ook. Op haar eerste prijs zeg ik 'o sorry, dan zoeken we verder, dat is te duur voor ons'. Ze werd snel en bood een mooie prijs voor zo'n hotel, voor twee nachtjes. We willen Kraków uitgebreid bezoeken en vanaf hier naar Auschwitz. De eerste dag halen we Auschwitz niet omdat het toch nog zo'n 70 km hier vandaan is. En de temperatuur ligt boven de 30° te heet voor de motor. We gaan de stad in op zoek naar een koel pilsje en/of een ijsje.

Fortuna ligt net buiten de binnenste cirkel van het centrum. Maar het is prima te lopen. In Kraków is men nog steeds heel druk bezig met het opknappen van de stad. Veel gebouwen in de steigers. Maar wat is deze stad prachtig! Echt schitterend. We hebben er twee fantastische dagen gehad.

Na het biertje/ijsje wandelen we door de stad en besluiten een city tour te doen met een elektrisch wagentje met gids. We bezoeken Old Kraków, Kazimier de Joodse wijk, Schindlers factory en The Ghetto.

De oude stad is echt prachtig en heeft zulke mooie gebouwen. Gelukkig is Kraków niet gebombardeerd in WO II, zoals met veel andere steden in Polen wel is gebeurd. Er zijn nog middeleeuwse plekken te vinden.

Er zijn zo'n 300 kerken in Kraków. Er is een oud kasteel waar alle koningen zijn begraven. En nu ook de laatste premier die dit jaar bij het vliegtuigongeluk is overleden samen met de rest van de top.

De tour is een aanrader, al moet je hier per se pingelen anders is zo'n tour onbetaalbaar! Onze gids bleek een goede te zijn. Een hele jonge gast die trots is op zijn stad en echt alles weet en kent. Uiteindelijk hebben we zoveel gezien, verschillende bouwstijlen, gebouwen, kerken, enz. dat het er van duizelt. Daarna weer een terras op en de boel even laten bezinken. Het is vandaag om 17.00 uur nog 34°C, dus zweten in de korte box!!!!

Dinsdag 030810 Kraków niet gereden

Nog een dagje Kraków. Eerst maar even overleggen bij het ontbijt wat we willen gaan zien. We zullen keuzes moeten maken ☺ we hebben i.i.g. genoeg tips gekregen gisteren.

Ook in de stad wordt als een mafkees gereden. Wij Nederlanders steken gewoon over op het zebrapad. Daar heb ik uitpuilende ogen door gezien. En ja hoor, iedereen gaat gewoon in de ankers. Dus doorlopen.

We gaan linéa recta naar de Maria basiliek om het openen van het Maria-altaar te bezichtigen. Dan is het lopen naar kasteel Wawel. In en om het kasteel wordt me duidelijk dat Kraków iets met draken te maken heeft. Kasteel Wawel heeft een echte Dragon Den. Uiteindelijk ontdek ik dat Kraków draak betekent. We maken een flinke klim naar de kassa van het kasteel in de prikkende, blakende, zenderende zon! Staat er een rij bij de kassa van zo'n 1.5 uur; ook in de zon. We besluiten om wat verder te lopen en komen er achter dat je zo het terrein op mag en er mag rondlopen. Aan de kassa wordt een passe-partout

verkocht voor toegang tot diverse gebouwen. Bij diverse gebouwen kan een los kaartje voor dat gebouw gekocht worden.

Het komt er op neer dat Kraków dusdanig groot en mooi is, dat je er met gemak een aantal dagen kunt doorbrengen. En je kunt bijv. uitstapjes maken naar een oude zoutmijn of naar Zakopane en het Tatra gebergte.

Kraków is voor Poolse begrippen duur. Voor onze begrippen betaalbaar omdat het goedkoper is dan in Nederland w.b. logies, eten en drinken.

's Middags komt er gelukkig wat regen en koelt het af. Tussendoor lopen we toch redelijk droog terug richting Old Town. We zetten net onze bipsen te rusten in een restaurant en wow ff later valt de regen er met bakken uit. Maar ondertussen hoop ik wel dat het morgen weer droog is... want dan gaan we weer riejen.

We hebben een prachtige dag gehad. Nu nog even een pilsje in het hotel en de route voor morgen uitzetten.

**Woensdag 040810 Kraków → Kostelec nad Orlicí, 9.20 – 19.00 uur 403
Tsjechië**

We starten met 19°C. O wat heerlijk, lekker COOL!!! We rijden Kraków uit en in de eerste de beste bocht naar een dorpje hebben we de kippen bijna onder de motor. En het wordt nog gekker. Even later rijden we op de snelweg. Wat loopt daar: kippen. Voetgangers, kerel met een fiets aan de hand, brommers, schaars geklede vrouwen en noem het maar op. Het kan hier blijkbaar allemaal. Want echt, hier loopt alles los op straat (nou ja, behalve koeien).

Op enig moment zit er een witte BMW achter me te duwen. En als ik ergens de scheid van krijg! Oe! Dan maar een spelletje meespelen met die kerel en hem klemrijden. Wij zijn tenslotte met 2. Je zou toch zo een deuk in die witte deur schoppen vanaf de motor. Deze weggebruiker duwt echt al mijn knopjes in. Bléééks. En natuurlijk werkt het goed om even de achterrem aan te raken. Dat gaat op de motor nog gemakkelijker dan in een auto.

Na de nodige rariteiten op de weg, zijn we aangekomen in de plaats Oświęcim. Op zijn Duits krijgt het waarschijnlijk meer betekenis: Auschwitz. Het hele bezoek aldaar is een verhaal op zich. Het komt er op neer dat ik niet veel heb gezien en Henk ietsje meer.

Wat ik er nog wel over kwijt wil is dat het net leek alsof er een toeristische attractie van gemaakt is. Bezoekers met hele jonge kinderen... in vredesnaam, daar neem je je kids toch niet mee naar toe?! En een camping en hotel tegenover en vooral mensen die veel willen verdienen aan dit 'spektakel'. Dit voelde voor mij niet okay.

We zijn al vrij snel de grens over naar Tsjechië. We zitten hier direct in de bergen. Het lukt hier om veel kleinere wegen te nemen dan in Polen. De wegen in Tsjechië zijn nl. veel beter. Tuurlijk kom je in Tsjechië ook slecht wegdek tegen, maar niet zoals in Polen! Vandaag hebben we haarspeldbochten, bergen en mooie natuur. De koeien lopen hier in de wei. De temperatuur stijgt naar $\pm 25^{\circ}\text{C}$. Wat wil een mens nog meer.

Op een gegeven moment zien we twee gigantische regenbuien hangen. Een links en een rechts. En het lukt... om er precies tussendoor te rijden. Mazzel: we hebben een route gemaakt op de GPS met wat viapunten en coördinaten en laat die route nu net tussen de buien doorgaan. Echt mazzel dus! We hebben zeggen en schrijven twee druppels gehad.

In de buurt van Sumpeck krijgen we een hele smalle kleine weg. Mensen kijken ons verbaasd na: motoren... hier! We zagen verder alleen wat fietsers en twee hele kleine poezeloezen die met ons wilden spelen. Onder de motoren door, het gras weer in duiken, enz. Henk was heel streng 'die nemen we niet mee naar huis'. Dat was niet nodig geweest. Hoe had ik dat kunnen doen op de motoren en in hotels? Ach ja, ze zagen er weldoervoed uit en behoorlijk tam. Dus zullen vast op een boerderij in de buurt horen.

Dit vind ik wel het leukste van rijden met een GPS op deze manier. Je ziet plaatsen die je anders nooit zou vinden. O ja, Henk zag vandaag een witte reiger.

Donderdag 050810 Kostelec → Würzen, 9.00 – 18.10 uur 386
Duitsland

We rijden een schitterende route door Tsjechië. Helaas is de weg die we uitgekozen hebben veranderd in een snelweg. We zien ter hoogte van Hrad Trosky bijv. een tweetorig kasteel gebouwd op rotsen, boven de bergen uitkomen. Super mooi hier!

Vanaf hier gaan we weer de bush in en rijden onder Dresden door langs de Elbe. Dit is ook heel mooi. En hier rijden we van Tsjechië naar Duitsland. Ondertussen dreigt het weer weer. Wat te doen? Toch maar riejn. In Duitsland volgen we een stuk de Alleenstrasse. Ook een aanrader.

We rijden weg na een stop. Henk voorop en ik hoor tik, tik, tik. Henk zijn zonnebril rolt van zijn tas af. Ik stop en rijd terug. Net waar de bril ligt staat een vrachtwagenchauffeur een plasje te plegen. Jammer dan, ik wil toch graag Henk zijn zonnebril oprapen ☺.

Tegen 17.30 uur zijn we het zat en we zoeken via de GPS een hotel en komen terecht in Sloss Würzen. Een heus kasteel. Met een fantastische kamer, heerlijk matras, toilet en ligbad. We zitten buiten nog wat te drinken bij het kasteel (haha) en dan gaat eindelijk de regen vallen. Alle gasten op het terras kruipen bij elkaar onder één parasol en we nemen er nog één. Onderweg hebben we slechts twee kleine drupjes gehad.

Vrijdag 060810 Würzen → Seesen (Harz) 10.00 – 15.00 uur 243

Ja hoorrrrrrr, het druppelt nog steeds hedenmorgen. Naja, dit is de eerste dag regen en echt regen mag je het (nog) niet noemen. We pakken een stuk snelweg om Leipzig heen, dus wel de all weather boks aan. De weg spat op. We halen de voering eruit, want ik heb wat nodig om de flessen Old Krupnik goed in te pakken. En och koud is het niet, zo'n 19°C schat ik. De bedoeling is om op zo'n 200 km van huis nog een overnachting te vinden en dan morgen in de loop van de dag thuis te zijn.

We rijden een mooie route, ach hier en daar een buitje. En hier en daar iets meer vocht. Wel veel haarspeldbochten en waarschuwingen voor motoren bij nat weer 'stützgefahr'. Vandaag rij ik voorop met de GPS. En loopt het iets anders dan gepland. Rond 15.00 uur hoor ik achter me een knarsend geluid en dan een val. Kut Henk valt. Ik moet mijn motor ook nog heel door de bocht zien te krijgen en het liefste spring ik er zo af. Ik moet letterlijk alle functionerende hersencellen tot de orde roepen om mijn eigen motor veilig aan de kant te krijgen. Ondertussen zie ik in mijn spiegel dat Henk blijft liggen. Kut, kut en nog

eens kut! Ik kan je niet vertellen wat er op dit moment door me heengaat.. Ik laat mijn motor daar met draaiende motor staan en ren naar Henk.

Dan gaat alles in een stroomversnelling. Henk is aanspreekbaar en er zijn al mensen bij hem. Twee jongens hebben de motor van hem afgetild en ik duw zijn motor de berm in uit de haarspeldbocht. De volgende die stopt is een arts, hij stelt een aantal vragen aan Henk. Henk wil zijn helm af. Nadat hij heeft laten zien dat hij zijn nek alle kanten op kan draaien, haal ik zijn helm van zijn hoofd.

De ambulance en de politie is snel ter plaatse (in die volgorde) en iedereen is aardig en behulpzaam. Binnen 15 min. zijn ze met Henk naar het ziekenhuis in Seesen.

Het ongeluk gebeurt in een bocht naar links. We rijden tussen de 45 en max 55 km per uur. Henk zet de bocht in en voelt zijn achterwiel naar links wegtrekken. Huh! Hij probeert de motor te corrigeren. Hij valt uiteindelijk met de motor naar rechts. Huh?

Ondertussen wacht ik met de politie op de sleepdienst/Adac. Ik mag in het ziekenhuis toch niet bij de onderzoeken zijn volgens de agent. En als ik blijf hoef ik straks niet terug om mijn eigen motor op te halen, die zal ik nl. nog nodig hebben de komende dagen.

De agent vertelt me ook dat hij zelf motor rijdt. Da's fijn, dat praat wat makkelijker. En hij vraagt me om voorzichtig naar Seesen te rijden. Niemand uit de omgeving rijdt hier met nat weer! En hij zegt letterlijk tegen me: 'er worden er hier jaarlijks rechtstreeks naar het lijkenhuis afgevoerd en ik wil niet nog een keer uitrukken om jou 4 bochten naar beneden op te rapen!'. Ja, oom agent, bedankt!

Nu komt het dus van pas dat de GPS ook op mijn motor kan. Dat scheelt een stuk om naar het ziekenhuis te komen. Wat een zegen. Nu als een haas, maar vooral veilig naar het ziekenhuis. Ik parkeer de motor aso voor de deur, sorry ik heb ff haast. Henk ligt al op een kamer aan een infuus met pijnmedicatie. De onderzoeken zijn net achter de rug. Tegen 18.00 – 18.30 uur krijgt Henk de uitslag van de onderzoeken. Zoals het er nu uit ziet: een stomp buiktrauma en forse kneuzingen aan de

rechterkant van zijn lichaam (ribben voor/achter en schouderblad). Niets gebroken en geen inwendige bloedingen (gelukkig blijft dit ook zo!).

Zuster Jessica heeft voor mij een B&B geregeld, er is helaas geen kamer in het ziekenhuis vrij voor mij. Is prima, moet er wel met de motor heen het is te ver om te lopen.

Zaterdag 07 en zondag 080810 Ziekenhuis Seesen

Het kost nogal wat om de repatriëring te regelen. Uiteindelijk is zondagavond alles geregeld. Met hulp van een zeer doortastende arts van het ziekenhuis. Henk gaat naar huis op onze reisverzekering. De motor van Henk gaat terug via zijn motorrijtuigenverzekering, de mijne met de ANWB en ik, ik mag mee in de ambulance met Henk. Helemaal 100% is het nog steeds niet. Morgenochtend horen we meer.

Maandag 090810 Seesen – Langenboom (per ambulance) ± 420 km

Als het goed is nog één ritje naar het ziekenhuis. Zuster Jessica zegt aan het einde van haar dienst 'als jullie morgenvroeg niet vertrokken zijn, dan neem ik vrij, regel een aanhanger en breng ik jullie persoonlijk met mijn bus naar huis'. Dat hoeft gelukkig niet, want ja hoor, het is geregeld! De polissen konden vandaag pas gecheckt worden en e.e.a. is in werking gezet. Om 13.30 uur krijg ik een telefoontje van Wim. Wim en Jos zijn de ambulanceverpleegkundigen die ons om 18.00 uur op komen halen.

Voor Henk is het een zware rit. Voor mij een best comfortabele. Om 22.00 uur zijn we thuis. Zucht!

[Empty rectangular box]

© 2010

[Empty rectangular box]

Stelviopas Italië ~ zomervakantie 2010 Caat en Frans

Onze trip zomer 2010 was begonnen in België op het treffen bij de vetfrakken . En die vervolgens naar Duitsland - Boeles place, Tjechie, Oostenrijk, Hongarije, Slovenië, Italië voer. Waar we vervolgens de Stelvio beklommen. Een pas met 48 haarspeldbochten naar boven en waar we op 2760 m eindigden met een fantastisch uitzicht!

En dan... Trui uit en een fotootje schieten. Voeten in de sneeuw en een pint drinken om de misselijkheid kwijt te raken van al dat gedraai naar boven!

Deze zomer een prachtige toer gemaakt van 4500 km!

Groetjes Caat en Frans

Sluitingsrit ~ 5 september 2010

Zo, alweer de derde en tevens laatste rit van dit jaar. Je verheugt je tijdens de lange winterperiode op het moment dat je je motor weer van stal kan halen en nu is het alweer de sluitingsrit. Wat gaat het toch snel. We hadden die zondag geluk met het weer. Het was zonnig maar wel aan de frisse kant, maar dat deerde niet. Het was tenslotte droog.

Rond de klok van 11 uur was het verzamelen bij D'n Bens. Onder het genot van een bekske koffie kregen we de routebeschrijving. Een lange route dit keer die uitgezet was door Toine van der Ven en Geert Peters. De opkomst was redelijk \pm 30 man/vrouw. Misschien was de afstand (\pm 275 km) te lang voor sommigen. Niet voor ons, d.w.z. Jan Kerstens, Ed van Bommel en ikzelf. Wij waren het nog gewend van de vakantie waarin wij ongeveer 5000 km op de teller bijdraaiden. Maar dat terzijde. Ik dwaal alweer af. Na de koffie op de bike en richting A50 naar Arnhem, Apeldoorn, Zwolle. En in de buurt van Varseveld (daar woont Guus Hiddink, wie kent hem niet) begon de eigenlijke route. Het was een heel stuk van de Slingeroute. Een werkelijk schitterend landschap om doorheen te rijden. Na een tijdje lekker rondgezoefd te hebben en in mijn geval rondgeklapperd, was de post bij Haarlo nabij. Hier stonden Jan K. en Henk K. ons al op te wachten met hete soep en broodjes met beleg. Ook koffie en frisdrank ontbrak niet. Het was weer allemaal mooi geregeld. En voor diegenen die moesten pissen of poepen was er een nabijgelegen restaurant. Zal de eigenaar blij mee zijn geweest... Na \pm 3 kwartier tot een uur zijn we weer opgestapt en verder gereden.

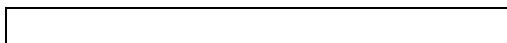

Even later zagen we een groep motorrijders staan. Ze zwaaiden naar ons en wij zwaaiden terug. Bleek later dat Zoeflid Paul Jansen een motorongeluk had gehad. En dat was meteen een flinke domper voor hem en voor de hele groep. Jan K. en Henk K. werden gebeld en kwamen met

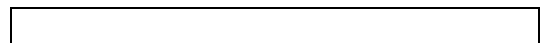
de bus om van alles te regelen. Paul is ter controle toch even naar het ziekenhuis gegaan, want hij verrekte van de pijn. Daar bleek dat er een puntje van zijn knieschijf was afgebroken. Bij deze van harte beterschap Paul!

Wij zijn nog Duitsland in geweest om de route te vervolgen, maar hebben vervolgens er toch maar voor gekozen de snelste weg naar huis te pakken. Rond 5 uur kwamen we bij D'n Bens aan waar we nog een paar pilskes dronken en efkes napraten over de afgelopen rit. Daarna ging iedereen moe maar voldaan weer naar huis. Voglend jaar weer?

Groetjes, Jan Derks

© 2010

European Bike Week sept. 2010 aan de Faakersee in Oostenrijk

Wie had nu gedacht dat ik als tupperware-der op een Harley-treffen terecht zou komen. Tja, je bent in de buurt en je wilt wat. Niet zo maar een treffen, dit is het grootste Harley treffen van Europa. In de hele omgeving van de Faakersee, tot wel 25 km in de omtrek, zitten alle pensions en hotels vol met Harley rijders.

De Bike Week duurt een hele week, maar tegen het weekeinde komen de meesten. Op zaterdag is nl. de afsluitende parade met een toerit van rond de 50 km. langs de meren in dit gebied. Tijdens deze week rijden er altijd en overal Harley's rond. Als je 's nachts gaat pissen om 4 uur hoor je ze nog steeds ronken. Waar gaan ze naar toe, denk je dan. Of waar komen ze vandaan. In ieder geval zijn ze blij, want

als ie ronkt, doet ie het nog. Men schrijft dat er 100.000 bezoekers en 70.000 Harley's op af komen. Of dat klopt weet ik niet, maar het zijn er een hoop. De organisatie heeft een aantal routes beschikbaar en daar wordt veel gebruik van gemaakt. Aan de routes, die rond de 200 km zijn, staan bij alle restaurants en cafés wel een paar motoren op de stoep. Ook op de passen en in de dorpen in de buurt is het allemaal Harley, Harley en nog eens Harley.

Overall zijn tentoonstellingen en worden de mooiste machines geshowd. Om de Faakersee loopt een rondweg en deze is eenrichtingverkeer voor deze week. Om je gepoetste en gechopte fiets te laten zien is het de bedoeling de hele dag daar rondjes te rijden. Langs de weg zijn dan weer overal biertenten waarvandaan je de stoet kunt bekijken. Het

feestgebeuren bestaat uit 3 plaatsen. Op de minst drukke plaats staat een feesttent met striptease enz. Dit bleek een Hells Angel uitspanning te zijn. Mooi apart en erg rustig was het er. Er was ook het minst te beleven. Met shuttle bussen die om de 5 minuten langs komen kun je voor 2 euro net zolang in de bus blijven zitten als je wilt. Ze rijden gewoon rondjes om het meer. Als je dat moe bent kun je overal waar het feest is, uitstappen. In het dorpje Faak am See is het grootste feesttentenkamp.

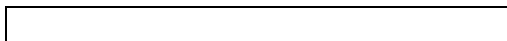
Vooraf veel vreettenten in alle soorten en maten, biertenten, podia met muziek, hopen met oranje/zwarte kleren en accessoires en niet te vergeten, ook nog de nieuwste Harley's. Bij de laatste feestplaats zijn de campings, daar is dan ook het grootste feest, met hardrock bands in een grote tent en er staat overal volk met bier. Keigezellig. Helaas moesten we de volgende dag (de zaterdag van de parade) het eigen plastic naar huis brengen en konden we de parade niet meemaken. Het was die zaterdag wel erg mooi weer en dat is dan

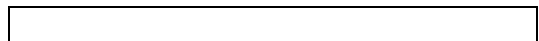
weer goed voor de tits en strings en zo.

Onderweg naar huis zijn we begeleid door een groep Hells Angels uit Karlsruhe, die ons wel 6 keer hebben ingehaald. Het plasticje van mij stond namelijk op een aanhangwagen, zoals je eigenlijk van Harleyrijders verwacht. Helemaal de omgekeerde wereld dus.

Theo Bongers

© 2010

Fotogalerij 2010

Foto's van allerlei
geslaagde treffens met
zoef-ers in 2010!

© 2010

Bikeravond ~16 oktober 2010

Het hing al langer in de lucht 'een bikeravond' bij onze sponsor: D'n Bens. Een heel mooi idee om zomaar een keer zo'n avond te organiseren. Er was genoeg reclame gemaakt. Zowel op het digitale net of hoe zeg je dat? En bij verschillende motorclubs en andere motorliefhebbers.

Om 9 uur zou het allemaal beginnen tot 2 uur 's nachts. De entree was 20 euro p.p. Dus je kon je vol laten lopen, een stuk in de kraag zuipen o.i.d. Om 8 uur was Harm Schouten al bij mij. Die bleef slapen die nacht. Onder het genot van een koffie en een biertje kwamen wij al goed in de stemming door de nieuwe CD van Accept die Harm had meegenomen.

Rond 9 uur kwamen Jan K. en Ed. v. B. er ook aan en na een beetje slap zitten te kwatsen werd het hoog tijd om naar het feest te gaan. Er was al redelijk wat volk aanwezig dus gauw de entree betaald aan Thijs en John, die daar aan een tafel zaten. Dan kreeg je zo'n armbandje die je om je pols moet doen. Wat zijn dit toch altijd van die kutbandjes. Na wat gevloek heeft John mijn bandje dan maar vastgemaakt. Thanks.

De stemming zat er goed in. De band was Bulldog LT en die maakte goeie stevig rockmuziek. Bijna voor iedereen herkenbare muziek. Er waren veel bekende gezichten en dat maakt zo'n avond ook zo mooi. Het werd later. Ik kon zelf ook al merken dat het bier op mijn hersens (nou ja) insloeg.

Het werd tijd dat ik mij ook eens op de dansvloer waagde. En dan weten jullie dat ik mijn airgitaar snel gepakt heb. Nou schijnt het dat Toine v/d Ven foto's gemaakt heeft, ik durf niet te kijken.

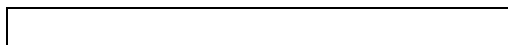

Ja en dan is het in eens zomaar 2 uur. Party is over. Shit, is het nou al voorbij, hoor ik mezelf met dubbele tong zeggen. Hey John, doe hier nog wat bier!!! Riep ik, maar nee hoor, er kwam niks mèr. Er zat niets anders op dan weer naar huis te gaan. Er moesten nog eitjes gebakken worden, zei Ed. Ik: 'da's goed, mar gij bakt'. En dat deed Ed. En dat voor een man of acht. Een beetje muziek en bier er bij en je hebt een afterparty. Toen iedereen zo'n beetje naar huis was, gingen bij mij ook de kleppen dicht om de volgende dag met een flinke kater weer op te staan.

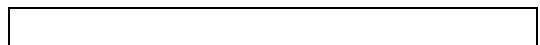
Al met al was het een mooie bikeravond en zeker voor herhaling vatbaar!

Hierbij wil ik John Bens bedanken voor het beschikbaar stellen van de zaal, het organiseren van de band en de hele avond. Thijs Willems bedankt voor het mede organiseren en Jan K. bedankt voor de Zoef-WC-wagen.

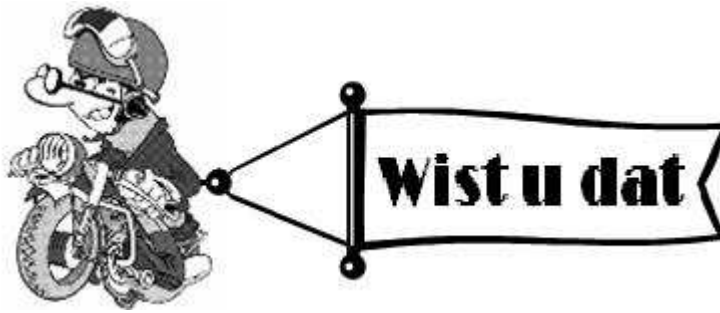
Groetjes, Jan Derks

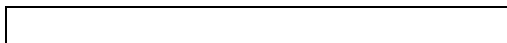
© 2010

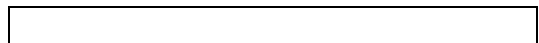
Hoe doede di nou?

- Later bleek dat het niet alleen ging om een verkleedpartij. Dat de kleuren op het gezicht een “natuurlijke” oorzaak hadden.
- Dit gelukkig voor Thijs mettertijd weer over is gegaan.
- Het in Duitsland de gewoonte is voor vrijgezelle dames om in een bepaald seizoen een boom voor de deur te zetten?
- Dit ‘Baum für die Tür’ heet.
- Jan D op het laatste moment voor vertrek aan een Duitse serveerster vraagt: ‘haben sie auch einen Baum im Zaun?’
- De dame in kwestie helaas ‘verheiratet’ was.
- Ed daar wel heel hard om moest lachen, maar dat hij aan niemand iets gevraagd heeft.
- Harrie een nieuwe bijnaam heeft.
- Dit de poeper is.
- Dat al snel duidelijk was wat er in Landgraaf ’s ochtends naast de tent van Thijs lag. En ook van wie.
- We er weer meer vrouwelijke motormuizen bij hebben.
- Dit Anke Swartjes en Judith van Donselaar zijn.
- Judith alleen nog ff lid moet worden.
- Er censuur plaatsvindt binnen ZOEF, er worden foto’s verwijderd van de site van het laatste Zoeffeest. Is men heilig aan het worden??

© 2010

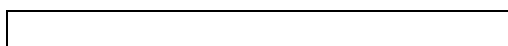

Raad-je-plaatje ②

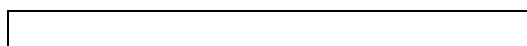
Wie zijn deze 4 Zoefleden.

De uitslag is te vinden op de website, zo rond half februari!

© 2010

Motorsport- en treffenkalender 2011

Omdat iedereen zo'n beetje tegenwoordig internet heeft (of iemand met een computer kent ☺) hebben we besloten om de beide kalenders niet meer op te nemen.

Wil je de treffenkalender thuis ontvangen?? Mail dan naar treffenkalender@hotmail.com.
Voor de motorsportkalender kun je bijv. kijken op deze site: <http://www.racesport.nl/> als de kalender is vastgesteld. De voorlopige kalenders kun je vinden op:
[http://www.rtl.nl/\(/sport/rtl_gp/motogp/nieuws/\)/sport/rtl_gp/components/motogp/nieuws/2010/articles/100930_kalender_motogp_2011.xml](http://www.rtl.nl/(/sport/rtl_gp/motogp/nieuws/)/sport/rtl_gp/components/motogp/nieuws/2010/articles/100930_kalender_motogp_2011.xml)

[http://www.rtl.nl/\(/sport/rtl_gp/superbikes/home//sport/rtl_gp/components/superbikes/nieuws/2010/articles/101007_voorlopige_kalender_2011.xml](http://www.rtl.nl/(/sport/rtl_gp/superbikes/home//sport/rtl_gp/components/superbikes/nieuws/2010/articles/101007_voorlopige_kalender_2011.xml)

De links zijn lang... als je naar het pdf bestand van dit boekje gaat op de website van Zoef, hoef je alleen maar op de link te klikken en word je browser geopend (als het goed is).

© 2010

Feestavond ~ 30 oktober 2010

Wat een idee, wie hebben dat nu verzonnen. Aha daar zitten Roy en Johan achter. Goed gedaan jongens! Bedankt!

Okay dat betekent dat iedereen weer us zijn kast door moet gaan struinen, op zoek naar stoer in combi met roze. Denk ik. We zullen het gaan zien vanavond.

Op de valreep zijn wij nog even naar van Doorn getogen om te kijken of ze daar nog wat attributen voor ons hebben. Op de kinderafdeling vindt Henk roze handboeien. Prima voor ons natuurlijk. Ze hingen geweldig aan Henk zijn broek. Maar hoe krijg je het voor mekaar om dat soort dingen op de kinderafdeling te hangen...

De avond begon met koffie en roze koeken. We werden hartelijk welkom geheten door Geer en Goor. En langzaam druppelde het binnen. Ook deze avond kent geen topdrukte. Maar het was wel beregezellig.

Bijna iedereen had van wat tot heel veel moeite gedaan om zich uit te dossen. De beste Wa Gay-kleedjes waren: Marcel

Rooijendijk. Die stond met stip op nummer 1. Die werd door iedereen meteen als ECHT aangewezen. Dan kwamen toch wel Thom en Boy... oei oei oei wa echt. Thom heeft nog een poging gedaan om het met de ober aan te leggen. Dat werd um niet in dank afgenomen. Die kreeg een luid en duidelijk ROT OP naar zijn harsens. Ik heb me in ieder geval suf gelachen om dit verhaal.

Ook Wim en Gerrit zagen er fantastisch uit! Heel leuk was de kerstverlichting in Judith haar paraplu. De potten en deksels die elkaar troffen was aangenaam om te zien. En er liep ook nog een dame rond met een dooi kiep op haar kop. Voor het oog van alles te zien en ook voor de lachspieren was het een goeie avond.

Die avond viel er nl. nog veel meer te lachen. De spelletjes bijvoorbeeld. Het eerste spelke ging er om het pieleke in de roos te krijgen. Het was niet voor iedereen duidelijk dat dit geblinddoekt moest en zonder handjes. Oh ja, het pieleke ging eerst in de mayo. D'r moest een klodder aan om de roos makkelijker te kunnen bereiken. Hilariteit al om. By de way: kei geweldig geschilderd ook die roos ☺.

Met het bestuur was een ander plan bedacht. Laten wij ons eige nou eens in de kijkert zetten. Jan voorop in een mooi pakske. Dat had ie geleend van Sandra van Libre. Jan staat zich om te kleden en zegt tegen mij 'wa heb ik hier, is da nou een hemd of een boxke'. Ik zeg: 'da's een bokske'. Zegt Jan: 'nee het is een hemke'. Tegen de tijd dat ie de bruine streep (zeg maar) op zijn kopke had, had ie door dat het toch echt een boxke was. Ik lag in een deuk. Jan zonder drank met een oranje bokske op zijn kop. Echt waar, nie gelogen.

Dus toen was het de tijd voor het bestuur van Zoef om de boot in te gaan (inside info: ik weet niet of de voorzitter nog wel ooit de boot in wil). Ed raket stond klaar met een hele bus sensilube (mooi woord hè) en heeft de voorzitter van onder tot boven onder de plek gesmeerd. Zij heeft daarna nog geprobeerd om in Ed zijn jichtteen te knijpen, maar zijn stalen neuzen waren niet in te drukken.

D'r is nog van alles in en uit de boot gevallen.... Maar voor details en een sfeerimpressie: zie de foto's op de site. En bedenk wel: het ziet er heter uit dan dat de soep werd gegeten.

Als laatste spelletje hadden de heren twister bedacht. Mijn hemel wa errug. Inseminatie-handschoenen aan. Sensilube op da twister kleedje en gaan met die banaan. Het allerleukste vond ik dat Roy de microfoon had en dan riep: 'Ome Gerrit, linker hand op blauw' en dan was de rest weer aan de beurt

en kwam er nog een keer 'Ome Gerrit, linker voet op groen'.

Johan heeft op een gegeven moment nog laten vallen 'maar goed dat we die 5 liter jerrycan thuisgelaten hebben'. Dat kon ik alleen maar beamen met open mond. Het was zo al genoeg glad en glij 😊

Ik heb nog wel even gedacht aan een feest uit de 'oertijd' waarin het uit de hand is gelopen. En even was ik bang dat het vanavond ook weer zou gebeuren.... Maar gelukkig waren John en Henrietta ook binnen en die konden er nog steeds om lachen. Dus dat zal wel goed.

De avond werd afgesloten met een buffet van shoarma en frikadellen. Een hele mooie avond om op terug te kijken.

Iedereen van de organisatie bedankt!!!! En op naar het jaarafsluitingsfeest.

Groetjes, Marie-José

© 2010

Raad-je-plaatje ①

Welk Zoeflid tref je aan op de foto?

Het juiste antwoord vind je half februari op de Zoefsite!

© 2010

Woordzoeker

E J C E B R A B R E F E O Z G
T R I D N O V A R E K I B J A
B I E R S P Q K Z U U P E N D
V E R K E E R S D R E M P E L
E A K S R N E T G Z S O Y K E
C C E T G I T E L O R T E K P
O H I O R N S F I F E O L E S
F T Z O Z G I N J F T R R R N
F E U K I S W T M T E B A T E
R R M B J R T I I R M L H W D
O B K A S I K L D U O O T U J
A A C K P T B L D I L K E O I
D N O V A T S E E F I S I T R
C D R I N K E N L V K V R J R
N E F F E R T F E O Z P F F H

ACHTERBAND

BIER

DIRT

FRIET

KILOMETERS

OPENINGSRIT

SLUITINGSRIT

TOUWTREKKEN

ZIJSPAN

ZOEFTREFFEN

BAKSTEENTILLEN

BIKE

DRINKEN

GLIJMIDDEL

MOTORBLOK

RIJDEN

SPELDAG

TWISTER

ZOEF

ZOEFTRUI

BARBECUE

BIKERAVOND

FEESTAVOND

HARLEY

OFFROAD

ROCKMUZIEK

STOOKBAK

VERKEERSDREMPEL

ZOEFER

ZUUPEN

ZOEF AGENDA 2011

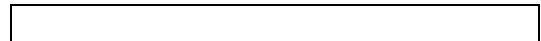
Zaterdag 8 januari 2011	Nieuwjaarsfeest
Woensdag 12 januari 2011	Filmavond
Donderdag 10 februari 2011	Algemene ledenvergadering + activiteit
Zondag 10 april 2011	Eerste rit
Zaterdag 28 mei 2011	Zoeftreffen
Zaterdag 18 juni 2011	Zoefactiviteitendag (onder voorbehoud)
Zaterdag 25 juni 2011	TT Assen
Zondag 10 juli 2011	Tweede rit
Zondag 4 september 2011	Derde rit
Zaterdag 29 oktober 2011	Feestavond
Zaterdag 17 december 2011	Jaarafsluitingsfeest (onder voorbehoud)

De data van 2011 zijn allemaal onder voorbehoud!

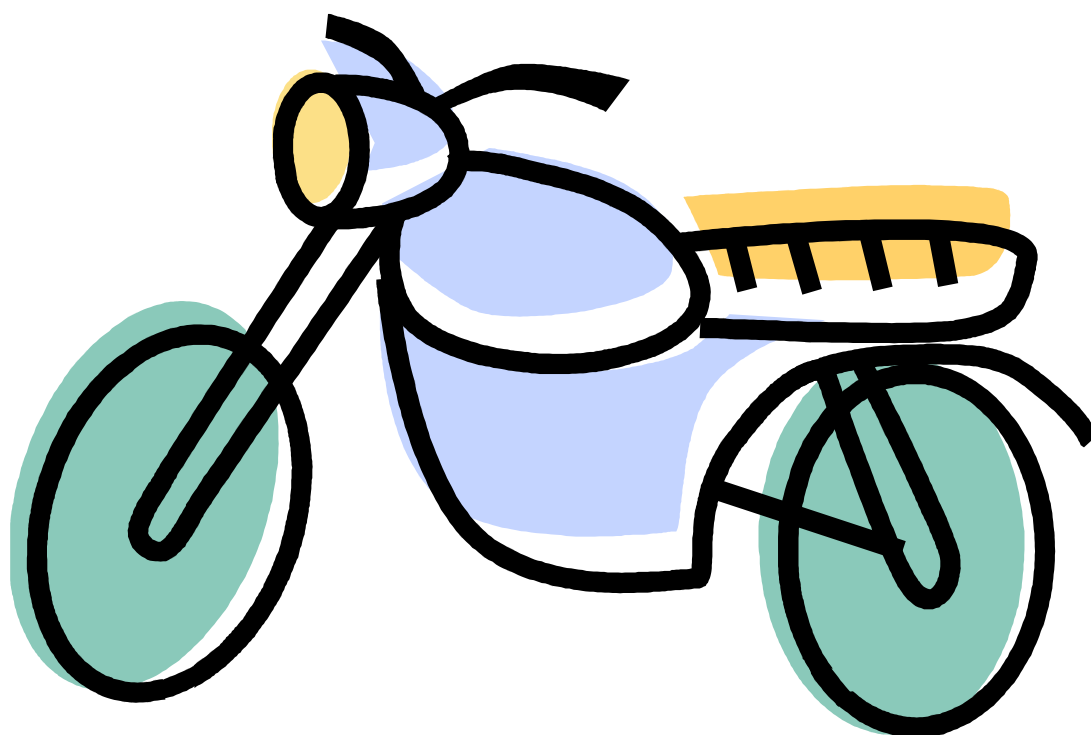
Voor het zoefweekend is, zoals je ziet, nog geen datum gepland. Dit komt aan bod tijdens de algemene ledenvergadering.

© 2010

Laten we 2010 gezellig samen uitrijden!!!!!!!!!!!!

BESTUUR ZOEF

Marie-José Thijssen
Voorzitter

T: (0486) 43 22 80
E: mariejosehijssen@home.nl

Theo Bongers
Penningmeester en secretaris

T: (0486) 43 18 72
E: theo@bongersnet.nl

Jan Kerstens
Bestuurslid

T: (06) 14 17 58 54

Boy Pierik
Bestuurslid

T: (0486) 43 18 89
E: boypierik@kpnplanet.nl

Toine van der Ven
Bestuurslid

T: (0485) 45 38 38
E: twocky@hotmail.com